

கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார் அருளிய
கந்த புராணம் - பகுதி 9b

4. யுத்த காண்டம் / படலம் 9 (1923 -
2397)

**kantapurANam of kAcciyappa
civAccAriyAr
part 9b /canto 4 (verses 1923 -
2397))**

**In tamil script Unicode /utf-8
format**

Acknowledgements:

Our Sincere thanks go to Dr. Thomas Malten & colleagues of the Univ. of Koeln, Germany for providing with a transliterated/romanized version of this work and for permissions to release the Tamil script version as part of Project Madurai collections.

Our thanks also go to Shaivam.org for the help in the proof-reading of this work in the Tamil Script format.

Preparation of HTML and PDF versions: Dr. K. Kalyanasundaram, Lausanne,

Switzerland.

© Project Madurai, 1998-2008.

Project Madurai is an open, voluntary, worldwide initiative devoted to preparation of electronic texts of tamil literary works and to distribute them free on the Internet.

Details of Project Madurai are available at the website

<http://www.projectmadurai.org/>

You are welcome to freely distribute this file, provided this header page is kept intact.

கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார் அருளிய
கந்த புராணம்

பாகம் **9b /4.** யுத்த காண்டம் /
படலம் **12 (1923 - 2397)**

உ

செந்திலாண்டவன் துணை
திருச்சிற்றம்பலம்

12. சிங்கமுகாசரன் வதைப் படலம்*
(1923 -2397)

(* ஆறாநாள் சிங்கமுகாசரன் வதை
நிகழ்ந்ததாகும்.)

1923 என்னுலும் ஒற்றர்
கேளா இறைவனை
இறைஞ்சி ஏகி
உன்னுறு நினைப்பின்
முந்தி உத்தரத் தளக்கர்

நண்ணி
மன்னகர் புகுந்து
ஞெளடீளல் கடந்துமந்
திரத்துட் புக்குச்
சென்னியா
யிரங்கொண் டுள்ள
சிங்கமா முகவற்
கண்டார்.

1

1924 களித்தனர் மகிழ்ந்து
தூதர் கான்முறை
வணங்கி நிற்ப
அளித்திடும் அரசின்
வைகும் அரிமுகன்
வந்த தென்னை
கிளத்திடு வீர்கள்
என்னக் கேடிலா
அவுணர் மேலோன்

விளித்தனன் ஐய
நின்னை விரைந்தனை
வருக வென்றார். 2

1925 வேறு

சரத்தினுங் கடியவர்
இனைய சாற்றலும்
அரித்திறல் முகத்தவன்
வினவி ஆயிடை
விருத்தமுண் டேலது
விளம்பு வீரெனா
உரைத்தனன் நன்றென
ஒற்றர் கூறுவார்.

3

1926 நும்பிஆ வரையாடு
நுதிகொள் வேலினால்
அம்புலி வரைப்பில்வந்
தட்ட கந்தவேள்

நம்பதி முன்னவன்
நகர்வந் தெய்தினான்
செம்பது மன்முதல்
தேவர் சூழவே.

4

1927 வந்திடும் எல்லைபோய்
மலைந்து பைப்பயப்
புந்திகொள்
அமைச்சருஞ் சிறாரும்
பொன்றினார்
உய்ந்தனன் இரணியன்
உததி ஓடினான்
எந்தையங் கிருந்தனன்
புதுமை ஈதென்றார்.

5

1928 தொழுந்துஆகி
கையுடைத் தூதர்
இன்னணம்

மொழிந்தது வினவலும்
முனிவும் மானமும்
அழுந்திடு துயரமும்
ஆகம் போழ்ந்திட
எழுந்தனன் அவுணரோ 6
டேகல் மேயினான்.

1929 முன்புறு கடையுறா
மொய்த்த தூதரை
என்பெருஞ்
சேனையைக்
கொணர்திர் ஈண்டெனத்
தென்புலக் கோமகன்
ஒற்றிற் செப்பலும்
மன்பெருந் தானைகள்
வல்லை வந்தவே. 7

1930 தூசிகொள் நாற்படை
துவன்றிச் சேர்தலும்

ஆசறும் அரிமுகத்
தண்ணல் கண்ணுறீஇப்
பாசன மன்னவர்
பாங்கர் சுற்றிடத்
தேசுடை மணிநெடுந்
தேரொன் றேறினான்.

8

1931 தாரொலி செய்தன
தாள்வ யப்பரி
பேரொலி செய்தன
பிறங்கு பூட்கைசேர்
காரொலி செய்தன
கண்டை ஆர்த்தன
தேரொலி செய்தன
தெழித்த சில்லியே.

9

1932 முரட்டுடி சல்லிகை
முரசங் காகளம்
உருட்டுறு சுரிமுகம்

உடுக்கை துந்துபி
திரட்டுறு தண்ணுமை
திமிலை யாதிகள்
இரட்டிய கேதனம்
எங்கும் ஈண்டிற்றே.

10

1933 தழங்குரன் மால்கரி
புரவி தானவர்
அழுங்குறு தேர்நிரை
அனிகம் வானமே
வழங்குறு நெறியதா
வலிதிற் சென்றன
முழங்கில பெயர்கில
முகில்கள் அஞ்சியே.

11

1934 ஏயிது தன்மையின்
ஈண்டு தானைகள்
பாயின சென்றிடப்
பாடிதி போலொளிர்

ஆயிர மவுலியன்
அவுணர் நாயகன்
சேய்யர் விசும்பினில்
எழுந்து சென்றனன்.

12

1935 கன்னலொன்

றளவையில் ககனத்
தாற்றினால்
சென்னிகள் பலவுடைச்
சீய மாமுகன்
மன்னவன் உறைதரு
மகேந்தி ரப்புரந்
துன்னினன் வெருவியே
சுரர்கள் ஓடவே.

13

1936 அடைத்தலை நீங்கிய
அம்பொற் கோநகர்க்
கடைத்தலை வந்தனன்
கனகத் தேரொரீஇப்

படைத்தலை மன்னவர்
பரவ உள்புகாக்
கிடைத்தலை மேயினன்
செழுமு சூரவை.

14

1937 அரசியல் புரிந்திடும்
அவையை நண்ணிய
முரணுறு சிங்கமா
முகத்தன் முன்னவன்
திருவடி மலர்களில்
சென்னி தீண்டுறப்
பரிவொடு
வணங்கினன் தொழுத
பாணியான்.

15

1938 வணங்கிய தம்பியை
மலர்க்கை தொட்டெடா
இணங்கிய மார்புறுத்

திறுகப் புல்லலும்
நிணங்கவர் வேலினாய்
நினது செம்முகம்
உணங்கிய துற்றதென் 16
உரைத்தியால் என்றான்.

1939 என்னலும்

அவுணர்கோன்
இளைய வன்றனை
முன்னுற இருத்தியே
முரணின் மேலையோய்
என்னிடை யுற்றன
இசைப்பன் கேளொனா
அன்னவன் உணர்வகை
அறைதல் மேயினான். 17

1940 அன்றுநீ போந்தபின்

அயில்கொள்
வேலினாற்

குன்றினை எறிந்திடு
குமரன் என்பவன்
தன்றுணைச் சேனையுந்
தானும் இந்நகர்
சென்றனன் பாசறை
சேர்ந்து வைகினான்.

18

1941 மற்றவன் சேனைகள்
மலைய மைந்தர்கள்
இற்றனர் அமைச்சனும்
இறந்து போயினான்
அற்றன தானையும்
ஆட கப்பெயர்
உற்றவன் இரிந்தனன்
உததி ஓடினான்.

19

1942 பொங்குளை அரிமுக
புகுதி இன்னதால்
சங்கையில்

படையொடு சமரின்
ஏகியே

அங்கவன் வலியினை
யடர்த்து மீளுதி

இங்குனை விளித்தனன்
இதனுக்கா வென்றான். 20

1943 எஞ்சலில் சூரன்மற்

றிதனைச் செப்பலும்

வெஞ்சின அரிமுக

வீரன் தேர்வுறா

நெஞ்சினில் ஆகுலம

நிகழ முன்னவன்

செஞ்சரண் வீழ்ந்துநின்

றிதனைச் செப்புவான். 21

1944 மல்லலம் புயமுடை

மைந்தர் தங்களைத்

தொல்லையில்

அமைச்சரைச் சுற்றத்
தோர்களை
எல்லவர் தம்மையும்
இழந்து வைகினாய்
புல்லிது புல்லிதுன்
புந்தி எண்ணமே.

22

1945 மூலமும் முடிவுமில்
லாத மூர்த்தியைப்
பாலனென்
றெண்ணினை படுவ
தோர்ந்திலை
ஆலம தானதே ஐய
என்மொழி
மேலையின்
விதியையார் வெல்லும்
நீரினார்.

23

1946 சென்றிடு புனலினைச்
சிறைசெய் தாவதென்
இன்றினி ஏகியே
எண்ண லாரெனத்
துன்றிய குழுவெலாந்
துடைத்து நுங்கியே
நின்றிடு கின்றனன்
நீயுங் காண்டியால்.

24

1947 கந்தனாம் ஒருவனைக்
கடக்கப் பெற்றிடிந்
வந்துனைக்
காண்பனால் மற்ற
தில்லையேல்
அந்தம தடைவரால்
ஆரும் ஐயநீ
புந்தியின் நினைந்தன
புரிதியா லென்றான்.

25

1948 என்றுகை தொழுதுபின்
இறையும் அவ்விடை
நின்றிலன் விடைகொடு
நிருதன் ஏகியே
துன்றிய தானைகள் சூழ
மற்றவண்
ஒன்றுதன் மந்திரத்
துறையுள் எய்தினான்.

26

1949 போனக மேருவும்
புடையில் சூழ்வரும்
ஊனெனும் வரைகளும்
உலப்பில சோரிநீர்
தேனொடு பால்தயிர்
தேற லாதிகள்
ஆனபல் கடல்களும்
அயிறல் மேயினான்.

27

1950 வாசநீர் தேய்ந்திடு

நரந்த மாண்மதம்
பூசினன் பாளித மிசையு
னைந்தனன்
வீசுபன் மதுமலர்
மிலைச்சு கின்றனன்
காசினி வரைப்பெலாங்
கந்தஞ் சூழ்தர.

28

1951 களைந்தனன் பழையன
கவினப் பூண்டனன்
வளந்தரு கின்றதோர்
யாணர் மாண்கலன்
மிளிர்ந்திடு தினகரர்
புணரி வீழ்ந்துழி
ஒளர்ந்துடன் பலகதிர்
உதிக்கு மாறுபோல்.

29

1952 படிதவிர் பருப்பதம்

பத்து நூற்றினின்
முடிதொறும்
இளம்பிறை முளைத்த
வாறுபோல்
நெடுமைகொள்
அரிமுகன் நெற்றி
தோறும்வெண்
பொடிதனை
உணிந்தனன் புனித
மாயினான்.

30

1953 தண்டமும் நேமியுஞ்
சங்க ரன்தரக்
கொண்டதோர் சூலமுங்
குலிச மேமுதல்
அண்டர்தம் படைகளும்
அன்னை ஈந்திடு
திண்டிறற் பாசமுஞ்

செங்கை பற்றினான். 31

1954 கைத்தலம் யாவையுங்
கதிர்கள் கான்றிட
எத்திறப் படைகளும்
பின்னர் ஏந்துறாப்
பத்துநா றாயிரம் பரிகள்
பூண்டதோர்
சித்திர மணிநெடுந்
தேரில் ஏறினான். 32

1955 தந்திரத் லைவருந்
தனயர் யாவருஞ்
சிந்துரத் தொகுதியுந்
தேரும் மாக்களும்
இந்திரப் பெருவளம்
யாவுஞ் சூழ்தர
மந்திரத் திருநகர் வயில்
எய்தினான். 33

1956 வேறு

மேற்படு கேசரி
வெம்முக வீரன்
மாற்படு கோநகர்
வாய்தலின் மேவ
நாற்படை யானவும்
நண்ணின வெம்போர்
ஏற்புடை வெளடளமி
லக்கம தன்றே.

34

1957 வானவர் ஏற்றமும்

**மண்ணவாடி
வாழவும்
தானவர் இன்னலும்
நீக்கிய தக்கோர்
ஊனமில்
செய்கையோர்

ஒளௌௌரி உண்ணுங்
கானமெ னப்பொலி
காட்சியின் மிக்கோர். 35
(** பா-ம் - அன்னவர்)

1958 கார்பயில் கின்ற
கருத்தினர் காமன்
கூர்பயில் கின்ற
கொடுங்கணை
யுண்ணுந்
தார்பயில் தோளர்
சமர்த்தொழில் செய்தே
மார்பக மன்றி
வடுப்புனை யாதோர். 36

1959 எண்ணமில்
தொல்லுயிர் யாவும்
அலைக்கும்
அண்ணலை அன்னவர்

ஆரழல் காலுங்
கண்ணினர் வார்கழல்
கட்டிய தாளார்
விண்ணினை யேனும்
விழுங்கவும்
வல்லோஃ.

37

1960 நேருதிர் என்றெதிர்
நேர்ந்தவ ராகங்
கூர்நுதி வேல்கொடு
கூறுப டுத்துப்
பேருதி ரந்தசை
செய்துநி ரம்பா
வாரிதி யென்ன
வகுத்திடும் வாயார்.

38

1961 தண்ட மழுப்படை
தட்டை முசுண்டி

விண்டுயாடீ
கொல்சிலை வேலெழு
நாஞ்சில்
எண்டகு பல்படை
யாவையும் ஏந்தி
அண்டமு டைந்த
திரும்படி ஆர்த்தார்.

39

1962 அந்தர மாமுகி
லாமென ஆர்க்குந்
தந்திகள் வீழ்த்துறு
தானம தோடி
உந்திக ளாயுல
வைக்கதி கொண்டு
முந்திய தூசியின்
முன்னுறு கின்ற.

40

1963 வேலைய தன்னவி

லாழிய வன்னிக்
கோலம தான
குரங்கொள் பதத்த
கால்விசை கொண்டன
கந்துக ராசி
மாலுறு பூழியின்
வான்புவி செய்வ. 41

1964 சூழ்வரு தேரிடை
துன்றுப தாகைக்
காழ்வரு கோனுமதி
கார்முகி லுந்தி
போழ்வன வாடுறு
பூந்துகில் அங்கண்
ஆழ்வரு பூழைய
டைத்தன அன்றே. 42

1965 வரங்கெழு சூர்துணை
மாய்ந்திடும் என்றே

உரங்கொடு முன்னம்
உணர்ந்தன கொலோ
துரங்கம முங்கின
தோல்புலம் புற்ற
இரங்கின பல்லியம்
ஏங்கின தேர்கள்.

43

1966 கட்புலன் நாசிக
வின்செவி துன்னப்
பட்டன பூழிப
தாகையும் அற்றே
ஒட்டலர் விண்செல
ஒட்டல ரென்னா
விட்டனர் தூக்கம்
விரைந்தனர்
வெய்யோஃ.

44

1967 தேரினர் ஓர்பலர்
திண்டிறல் வாசி

ஊருநர் ஓர்பலர்
ஓங்கிய வேழம்
பேருநாடி ஓர்பலர்
பேரடல் கொண்டு
பாரினாடி ஓர்ப
ராற்படை மள்ளர்.

45

1968 துங்கமில் சூர்துணை
தொல்படை மன்னன்
அங்கவன் என்ன
அரித்தலை
கொண்டான்
மங்கல மாயவள்
மாமகன் ஆடற்
சிங்கன் எனப்படு
சீர்ப்பெய ருள்ளான்.

46

1969 போர்ப்படை கொண்டு

புறப்படர் கின்ற
தேர்ப்படை காற்படை
சிந்துரம் வாசித்
தார்ப்படை கொண்டு
தடங்கட லென்ன
ஆர்ப்படை நெற்றிய
னாகி அகன்றான். 47

1970 நீள்வயிர் பேரி நிசாளம்
உடுக்கை
தாளம் வழிப்படு
தண்ணுமை தக்கை
காளம் வலம்புரி
கைத்துடி யாதி
யாளி முகன்முன்
அளப்பில ஆர்ப்ப. 48

1971 ஆகிய தால்அமர்
ஐதென யாமும்

ஏகுதும் உண்டி
எமக்குள தென்னா
மாக நெருங்கின
வன்கழு கீட்டங்
காகம் வருந்திய
காளிகள் கூளி.

49

1972 வேறு

ஆழியை யொத்துய
ரம்பொற் றோர்களில்
ஆழியை உண்டெழு
புயல்வந் தார்த்தன
ஆழிய நிலத்துருண்
டமுதி யோவெனா
ஆழியை வினவியே
அமர்தல் போலுமால்.

50

1973 இவ்வகை சேனைகள்

யாவும் ஏழ்பெரும்
பவ்வமும் ஒருவழி
படர்ந்த தேயென
அவ்வயிற் போந்திட
அமரை முன்னியே
தெவ்வடும் அரிமுகன்
சேறல் மேயினான்.

51

1974 வேறு

சேரலா ஆவிகொள்
சீயமு கத்தோன்
பேரனி கத்தொடு
பேர்ந்திடல் காணூஉ
வாரிச மேலவன்
வாசவன் வானோர்
ஆரும்வெ ரீஇயினர்
அச்சம் அடைந்தாஈடு.

52

1975 செய்ய கரத்தினர்
சிந்தை வியர்த்தே
மெய்யல சுற்றிட
மேற்றுகில் சோர
ஐயறும் எல்லையில்
ஆகம் இரைப்ப
ஒய்யென யாவரும்
ஒடினர் போனார்.

53

1976 ஆவதொர் பாசறை
ஆலய வைப்பில்
தேவர்கள் ஈண்டுறு
சிற்சபை தன்னில்
மேவரு வேற்படை
விண்ணவன்
முன்போய்ப்
பூவடி தாழ்ந்து
புகன்றிடு கின்றார்.

54

1977 ஆயிர மான

அகன்றலை

கொண்டான்

ஆயிரம் ஆயிரம்

அங்கை படைத்தான்

ஆயிர மேற்படும்

அண்மும் வென்றான்

ஆயிரம் யோசனை

யாவுயர் மெய்யான்.

55

1978 நெஞ்சில் எவர்க்கும்

நினைப்பரி தாகும்

வஞ்சமும் மாயையின்

வன்மையும் வல்லோன்

எஞ்சலில் வன்மையன்

இவ்வுல கெல்லாந்

துஞ்சினும் ஆருயிர்

துஞ்சுத லில்லோன்.

56

1979 ஓங்கல் இனங்கள்
உவாத்தொகை நாகம்
பாங்கம ராமை
பரித்திடல் மாற்றி
ஈங்குல கங்கள்
எவற்றையும் ஓர்நாள்
ஆங்கொரு
செங்கையில் ஆற்றிய
தொல்லோன்.

57

1980 பாந்தள் புனைந்த
பராபர மூர்த்தி
ஈந்தது மாற்றலர்
எல்லையி லோரைக்
காய்ந்துயி ருண்டு
கறைப்பெரு நீத்தந்
தோய்ந்திடு கின்றதொர்
சூலம் எடுத்தான்.

58

1981 எண்டிசை மேதினி
ஏழ்பில மேனை
விண்டல மன்னதன்
மேற்படும் எல்லை
அண்டமனைத்தும்
ஓரங்கையில் வாரி
உண்டுமிழ் கின்றதொர்
வன்மையும்
உள்ளோன்.

59

1982 தூக்^{aa}ஈரு பால்வலி
தூங்குற ஓர்பால்
மேக்குயர் கோலென
மேதினிப் பாங்கர்
தேக்கெறி வேலைகள்
சிந்தி விசும்பில்
தாக்குற வேநடை

தந்திடு தாளான்.

60

1983 தண்ட மிதென்று

தருக்கின் எடுத்தே

அண்ட கடாகம்

அதன்புடை மோத

நுண்டுகள் ஆதலும்

நொய்திது வென்றே

விண்டொடு மேருவை

மீளவும் வைத்தோன்.

61

1984 மாசறு நேமி வடாது

புலத்தின்

ஆசுரம் என்னும்

அகன்பதி வாழ்வோன்

வீசிடின் எவ்வுல

கத்தையும் வீக்கும்

பாசம் இரண்டு

பரித்திடு கையான்.

62

1985 துங்கம தாகிய

சூர்துணை யானோன்
அங்கவ னற்பெரி
தாற்றல் படைத்தோன்
ரூங்களின் நங்களை
நாளும் நலித்தோன்
சிங்கமு காசுர னாகிய
தீயோன்.

63

1986 அந்தமி லாவனி

கக்கடல் சூழ
வெந்திற லோடு
வியன்சமர் ஆற்ற
வந்தனன் மற்றவன்
மன்னுயிர் மாற்றி
எந்தை அளித்தருள்
எங்களை யென்றார்.

64

1987 அன்னதை ஓர்தலும்

ஆறு முகேசன்

தன்னயல் நின்றிடு

தாவறும் ஓதை

மன்னனை நோக்கிநம்

வாலிய தேரை

முன்னிவண் முய்க்குதி

யென்று மொழிந்தான்.

65

1988 தீட்டிய வேற்படை

செங்கை படைத்தோன்

மாட்டுற நின்ற

வயம்புனை

மொய்ம்பன்

கேட்டனன் எந்தை

கெழீஇயின

முன்போய்த்

தாட்டுணை வீழ்ந்திது

சாற்றுதல் உற்றான்.

66

1989 தந்நிகர் அற்ற

சயம்புனை வீரர்

முன்னுறு தானைகள்

மொய்த்திட

யான்போய்

ஒன்னலன் ஆவியை

உண்டிவண் மீள்வன்

என்னை விடுக்குதி

எந்தையை யென்றான். 67

1990 ஆண்டகை மூரலொ

டம்மொழி கேளா

மாண்டிட வந்திடு

மாற்றலன் வெம்போர்

வேண்டினை நன்று

விடுத்தனம் முன்நீ

ஈண்டுள தானையொ

டேகுதி யென்றான். 68

1991 என்றலும் வீரன்
எழுந்துகை கூப்பி
வென்றிகொள் சாரதர்
மெய்க்கிளை சூழ
மன்றம கன்று
மணிக்கடை நண்ணி
ஒன்றுதன் மாளிகை
யூடு புகுந்தான். 69

1992 நேர்முக மான நிசாசரர்
தம்மேல்
கூர்முக வாளி
குணிப்பில கோடி
ஓர்முக மாயுல
வாதுமிழ் நீரால்
கார்முக மாயதொர்
கார்முகங் கொண்டான்.

1993 போதுறழ் அங்குலி
 புட்டில்செ றித்தான்
 கோதைய தொன்று
 கொடுங்கை
 பிணித்தான்
 ஏதமில் சாலிகை
 யாக்கையின் இட்டான்
 மேதகு தூணி
 வெரிந்புடை யாத்தான்.

1994 மிக்குறு தெய்வ
 வியன்படை முற்றும்
 தொக்குற வேகொடு
 தும்பை தரித்துச்
 செக்கரின் விஞ்சிய
 செய்யதொர் வையம்

புக்கனன் வல்லை

72

புறங்கடை வந்தான்.

1995 எண்மர் இலக்கர்கள்

இச்செயல் காணா

வண்மை தருமபடை

மாட்சிமை எய்தித்

திண்மை யுறுந்தம

தேர்களி லேறி

அண்மினர் வீரனை

ஆர்ப்பொடு சூழ்ந்தார். 73

1996 மேனிக ழாயிர

வெள்ளம தாகுஞ்

சேனை யெழுந்து

செறிந்து பிறங்கல்

வானுயர் தாரு

வயப்படை பற்றித்

தானவர் கேசரி

தன்புடை வந்த.

74

1997 எறிந்தன பல்லியம்

ஈண்டிய தானை

செறிந்தன மாண்கொடி

செற்றின பூழி

அறந்தலை நின்றவன்

அன்னது நோக்கிப்

பறந்தலை ஒல்லை

படர்ந்திட லுற்றான்.

75

1998 ஆரும்வி யப்புறும்

ஆயிர வெளாளம்

பாரிடர் தானை

படைக்கிறை யானோர்

சாருறு கேளிர்கள்

தன்னொடு செல்ல

வீரன டைந்தனன்

வெஞ்சமர் எல்லை. 76

1999 ஆனதொர் ககலையில்
ஆளரி வெய்யோன்
சேனையும் வந்து
செறிந்தது பூதர்
தானையும் அங்கெதிர்
சார்ந்தது கங்கை
வானதி சேர்தரும்
வாரிதி யேபோல். 77

2000 கோடு புலம்பின
கொக்கரை ஆர்த்த
மோடுகொள் பேரி
முழங்கின பீலிக்
காடு தழங்கின கண்டை
கலித்த
ஆடுப தாகைகள்
ஆர்த்தன அன்றே. 78

2001 தேரொலி செய்தன
திண்டிறல் மாவின்
தாரொலி செய்தன
தந்தியின் ஈட்டம்
பேரொலி செய்த
பெருங்கட லோடும்
காரொலி செய்திடு
காட்சிய தென்ன.

79

2002 வேறு
அந்த வேலையின்
முருகவேள்
தானையோர் அணுகி
முந்து வெஞ்சமர்
முயன்றனர் அதுகண்டு
முனிந்து
சுந்த ரந்திகழ் சிங்கமா
முகன்படைத்

தொல்லோர்
தந்தி தேர்பரி
யணியொடும்
போஃசெயச் சார்ந்தார். 80

2003 தண்டம் ஓச்சினர்
கணிச்சிகள் ஓச்சினர்
தடக்கைப்
பிண்டி பாலங்கள்
வீசினர் தோமரம்
பெய்தார்
கொண்ட லாமெனத்
தனித்னி வார்சிலை
குனித்துத்
துண்ட வெங்கணை
துரந்தனர் தானவத்
தொகையோர். 81

2004 விரைகள் வீசிய

மலர்த்தரு வீசிய
விண்டோர்
வரைகள் வீசிய
தண்டெழு வீசிய
மழுவின்
நிரைகள் வீசிய
நேமியின் நிரந்தபல்
வளனும்
திரைகள் வீசிய
தாமெனப் பூதர்தஞ்
சேனை.

82

2005 வரங்கள் சிந்தினர்
வன்மைகள் சிந்தினர்
வயத்தாள்
கரங்கள் சிந்தினர்
புயமலை சிந்தினர்
கலன்சேர்

உரங்கள் சிந்தினர்
மணிமுடி சிந்தினர்
உருளுஞ்
சிரங்கள் சிந்தினர்
அவுணரும் பூதரிற்
சிலரும்.

83

2006 வருதி நீயெனத்
தனித்தனி இகல்செயும்
மறவோர்
கருதி யேயடுங்
களத்தினில் அவருடல்
காலும்
குருதி யோடியே
எங்கணும் பரத்தலில்
கொடுந்தேர்ப்
பரிதி யோடிய குடதிசை
நிகர்த்தது படியே.

84

2007 கொலைசெ நிந்திடும்
பூதரும் அவுணரும்
கொடும்போர்
நிலைசெ நிந்திடு
களத்திடை நீடுசெந்
நீரின்
அலைசெ றிந்தவூன்
செறிந்தன அடுகளே
வரத்து
மலைசெ றிந்தன
செறிந்தன கழுகுடன்
மண்ணை.

85

2008 வேறு
வெற்புறழ் தகுவர்
சேனை வெளடீளமுங்
கணத்து ளருந்

தற்பமொ டெதிர்ந்திவ்
வாறு சமர்புரிந் திட்ட
எல்லை

வற்புடன் அவுணன்
தானை மள்ளர்வந்
தடர்ப்ப மாய்ந்து

முற்படு கின்ற தூசிப்

பூதர்கள் முரிய லுற்றார். 86

2009 செல்லுறழ் பசுவாய்

வீரர் சிதைந்துழிப் பூதர்

தம்முட்

கல்லுறழ் மொய்ம்பிற்

சிங்கன் கனன்றொரு

தண்ட மேந்திப்

பல்லுறு தலைகள்

சிந்தப் படிமிசை

வீட்டிப் பானாள்

அல்லுறு மதிபோல்
நேரும் அவுணரை
யடாத்துச் சென்றான்.

87

2010 அங்கவன் செல்லும்
வேலை அவுணரில்
ஒருவன் நேமி
சங்கொடு தரித்தோன்
அன்னான் தசமுக
னென்னும் பேரோன்
எங்குநீ போதி
நில்லென் றெதிருறச்
சென்று வாகைச்
செங்கைவாஃ
சிலையைக் கோட்டித்
திருந்துநாண் ஒலிசெய்
திட்டான்.

88

2011 வேறு

விட்டனன் மழையென
விசிகம் ஆங்கவை
பட்டிடத் தண்டினாற்
படியில் வீட்டியே
அட்டுபூந் தாரினான்
அடியொன் றாலவன்
இட்டதோர் கவசமும்
இறுத்து நீக்கவே.

89

2012 கூற்றுறழ் தசமுகன்

கொடியன் ஆவியை
மாற்றுவன் இவணென
வலிதின் ஓர்கதை
ஆற்றலின் விடுத்தலும்
அரியின் பேரினான்
எற்றனன் மார்புதண்
டிற்று வீழ்ந்ததே.

2013 வீண்டது நோக்கியே
 வீர வீரனும்
 ஈண்டிவ னேகொலென்
 றெண்ணி யாமினிக்
 காண்டகும்
 வல்லையேற் காத்தி
 யீதெனா
 ஆண்டொரு
 கணிச்சியை அவுணன்
 ஓச்சினான்.

2014 மாலொடு கடவுளர்
 மறுகத தீயழற்
 காலொடு போந்திடுங்
 கடுவின்
 வெம்மைபோல்

மேலுறு கணிச்சியை
வீரன் செங்கையின்
பாலுறு தண்டினாற்
படியில் வீட்டினான்.

92

2015 நீக்கினன் கணிச்சியை
நெடிய தோர்கதை
போக்கினன் தன்னொடு
போர்செய் கின்றவன்
தாக்கணங் கமர்சிலை
தன்னைச் சின்னமே
ஆக்கினன் அவுணர்கள்
அலக்கண் எய்தினார்.

93

2016 சீலமில் தசமுகன்
செயிர்த்துக் காய்கனற்
கோலம தாகிய குந்தம்
ஒன்றினை
ஆலம தெனவிட

அரியின் பேரினான்
மேலுற வருவதை
விரைந்து நோக்கினான். 94

2017 பூங்கழல் புனைகழற்
பூத நாயகன்
ஆங்கது காலைஓர்
ஆழி மாப்படை
ஓங்கிய பரிதிபோல்
உருட்டி னானரோ
பாங்குறு சாரதர் பலரும்
போற்றவே. 95

2018 விடுத்திடு கின்றதோர்
வஅலை யாழிபோய்ப்
படுத்தது தசமுகப்
பதகன் தண்டமொன்
றெடுத்தது வீசலும்
இமைப்பில் எய்தியே

அடற்புனை கழலினான்
ஆகத் துற்றதே. 96

2019 ஆகமேல் அடைதலும்
அரியின் பேரினான்
சோகமேல்
கொண்டுசெஞ் சோரி
சேர்தர
மாகமேற் செம்புனல்
மாரி கான்றி
மேகமே யாமென
விளங்கி னானரோ.

97

2020 பரந்திழி குருதிநீர்
பருப்ப தத்திடைப்
பிரிந்திடு நதியெனப்
பெருக ஓடியே
அருந்திறல் சதமுக

னாகத் தோர்கையால்
விரைந்தனன்
புடைத்தலும் வீழ்ந்து
பொன்றினான்.

98

2021 ஐந்திரு தலையுடை
அவுணன் மாய்தலுந்
தந்திர அவுணர்தந்
தானை யாவையும்
கந்த தோளுடைக்
கணங்கள் மேற்செலா
முந்துறு பேரமர்
முயல்வ தாயினார்.

99

2022 அவ்வழி இலக்கரில்
அநகன் என்பவன்
மைவழி சிந்தையன்
மடித்த வாயினன்

கைவழி வில்லினன்
கடியன் சேனையை
எவ்வழி போதிரென்
றெதிர்ந்து தாக்கினான்.

100

2023 வெலற்கரும்

வில்லுமிழ் வெங்கண்
வாளியால்

அலைக்குந ராகியே
அடல்செய் மள்ளர்தந்
தலைக்குவை சிந்தியே
தரையில் வீட்டியே
கலக்கினன் திரைக்கடல்
கடைந்த மாலென.

101

2024 ஆடியல் தானையான்

அநகன் என்பவன்
சாடினன் திரிதலுந்
தகுவர் யாவரும்

ஓடினர் அன்னதை
உருத்து நோக்கினான்
பீடுறு துன்முகன்
என்னும் பேரினான்.

102

2025 வேறு

தன்முன் ஓடிய
அவுணரை நோக்கிநீர்
தளரேல்
மின்மி னிக்குலங்
கதிரினை வெல்லுமோ
வெகுளின்
என்முன் நிற்பரோ
பூதர்கள் செருத்தொழில்
இழந்தார்
நின்மின் நின்மினென்
றுரைக்கவும்
இறையநின் றிலரால்.

103

2026 தானை பட்டன

நோக்கினன் துன்முகன்

தழல்மேல்

ஆனெய் பட்டென

முனிந்தனன் பூதர்கள்

அந்தோ

சேனை பட்டதென்

றலமரக் குனித்தனன்

சிலையைச்

சோனை பட்டன

வாமென வடிக்னை

சொரிந்தான்.

104

2027 சொரிந்த காலையிற்

பூதரும் பேரமர்

தொடங்கி

விரிந்த வெற்பொடு

தருக்களும் படைகளும்
விடுப்ப
எரிந்து போயின சிற்சில
இற்றவுஞ் சிலவால்
நெரிந்து போயின
சிற்சில எதிரெதிர்
நெருக்க.

105

2028 ஈறு செய்தில

கணைமழை
இவரொடும் யானே
மாறு கொள்வதுந்
தனிமையில் அரிதென
வலியோன்
ஊறு சேர்தரு
மாயையால்
ஒவ்வொர்பூ தர்க்கும்
நூறு நூறுருக்

கொண்டுதாக் குற்றனன்
நொடிப்பில்.

106

2029 ஆய காலையில்

துன்முகன் வடிவமும்

அடருந்

தீயென னக்கிளாஃ சாரத

ரொடுசெருச் செய்யும்

ஏய கொற்றமும்

நோக்கினன் விம்மினன்

வெகுண்டான்

மாயை கொல்வென

உன்னினன் வாகையங்

கதிரோன்.

107

2030 மாற்று கின்றதெப்

படைக்கல மோவென

மதியாத்

தேற்று கின்றதோர்
போதகப் பெரும்படை
செலுத்தக்
காற்றின் முன்னுறு
பூளையின்
உருவெலாங் கரப்பக்
கூற்ற மன்னதோர்
துன்முகன் ஒருவனாய்க் 108
கொதித்தான்.

2031 கொதித்த துன்முகன்
தன்பெருஞ்
சிலையினைக் கோட்டி
நுதித்த னிக்கணை
ஆயிரம் ஒருதொடை
நூக்க
மதித்து வீரன்றன்
ஒருபெருஞ்

சிலையினை வாங்கிக்
கதித்த நோன்கணை
ஆயிரஞ் சிதறினன்
கடிதில்.

109

2032 ஆயி ரஞ்சரத் தாலவன்
விட்டகோல் அறுத்துத்
தீய வன்னிச் சிலையை
யேழ் வாளியாற் சிந்தி
மேய சாலிகை
தன்னையோர்
பகழயால் வீட்டிக்
காயம் எங்கணும்
அழுத்தினன்
அளவைதீர் கணைகள்.

110

2033 வேறு
அழுந்திடு வடிக்கணை
யாகம் போழ்தலும்

எழுந்திடு குருதிநீர்
இரைத்துச் சென்றிடக்
கொழுந்தழல்
புரைவதோர் கொடிய
துன்முகன்
விழுந்தனன்
மயங்கினன் விளிந்து
ளானென.

111

2034 ஊறிய குருதியன்
உறுகண் எய்துவான்
தேறினன் ஒல்லையிற்
செருவில் நேர்துமேல்
ஈறினி வந்திடும்
இரிந்திட் டுய்வதே
ஆறென உன்னினன்
அமருக் கஞ்சுவான்.

112

2035 சிந்தையின் வழபடல்
செய்து மாயையின்
மந்திரம் ஒன்றினை
மரப்பின் உன்னுறா
எந்திரத் தேரினும்
எழுந்து துன்முகன்
அந்தரத் தாற்றினால்
அருவில் போயினான். 113

2036 ஆயின காலையில்
அடல்வெம் பூதரில்
தீயினை முருக்குறுஞ்
சீற்றத் தோர்சிலர்
மாயையின் வலியினன்
வஞ்சன் வல்லையிற்
போயினன் பற்றுதும்
போதுவீர் என்றார். 114

2037 ஆங்கது கேட்டிடும்
ஆடல் வெய்யவன்
ஈங்கிது தவிருதிர்
இகலுக் கஞ்சியே
நீங்கினன் ஒருவனை
நெருக்கி ஆருயிர்
வாங்குதல் புகழ்தோ
வலியின் பாலதோ.

115

2038 ஓடினர் தம்மையும்
உற்றுத் தாள்மலர்
சூடினர் தம்மையும்
தொழுத கையராய்
வாடினர் தம்மையும்
வலியி லோரையுஞ்
சாடினர் அல்லரோ
நவைக்கட் டங்குவார்.

116

2039 வீரரை அல்லரை

வெகுள லீரெனப்
பேரடல் வெய்யவன்
பேச அன்னது
காரிய மேயெனக்
கருத்தில் உன்னியே
சாரதர் தொடர்ந்திடுந்
தன்மை நீங்கினார்.

117

2040 வேறு

அந்நேர் காணா ஆளரி
மாமுக
அடல்வெய்யோன்
இன்னே நந்தந்
தானைகள் எல்லாம்
இரிவாகும்
பின்னே நின்ற லாவதெ
னென்னாப்
பெயர்குற்றே

முன்னே சென்றான்
பூதரை நோக்கி
முனிகின்றான்.

118

2041 நந்தா ஆற்றற் சிங்கமு
கத்தோன்
அவன்நம்முன்
வந்தான் யாமே
மாற்றுதும் அன்னான்
வலியென்னாக்
கொந்தார் தாருச்
சூழலும் வெற்புங்
கொண்டேகி
முந்தா நின்ற பூதர்கள்
வெம்போர்
முயல்கின்றார்.

119

2042 மட்டார் தொங்கற்
சிங்கமு கன்மேல்

மதிதோய்வான்
எட்டா நின்ற வெற்புள
யாவும் எறிகின்றார்
விட்டார் தாருச் சூழல்
கணிச்சி வீசுற்றார்
தொட்டார் சூலந்
தண்டெழு நாஞ்சில்
சொரிகின்றார்.

120

2043 சொரியுங் காலைத்
தீயெழு நோக்கிச்
சுடர்வேலோன்
எரியுங் காலுங் கால
வுயிர்ப்ப எதிர்செல்லாக்
கரியுந் தீயும் பூழிய
தாசுங் ககனத்தே
திரியும் மீளும்
மப்படை செய்யுஞ்

செயலீதால்.

121

2044 அன்னோ அன்னோ

நம்படை எல்லாம்

அடல்வீரன்

முன்னோ செல்லா தீய

வுயிர்ப்பின்

முடிவாமால்

பின்னே செய்வ

தொன்றிலை யாம்பே

ரமர்செய்வ

தென்னோ என்னோ

யாரினு மேலான

இவனென்றாக்.

122

2045 என்றார் பூதர் சீற்றம்

விளைத்தார்

யாரும்போய்க்

குன்றாய் அங்க
ணுற்றன யாவுங்
குழுவுற்ற
வன்றா ருக்க ளானவும்
மாண்கைக்
கொடுதொட்டுச்
சென்றார் ஆர்த்தார்
சீயமு கன்மேற்
செலவுய்த்தார்.

123

2046 வேறு

கைக்கொடு சாரத
கணங்கள் ஆர்த்துடன்
உய்க்குறு வரையெலாம்
ஒருங்கு சென்றிடாத்
திக்குள வரைப்பெலாஞ்
செறிந்து ஞாயிறு
மெய்க்கதிர் வழங்குறும்

விசும்பு தூர்த்தவே.

124

2047 கல்லகத் தொகுதிகள்
ககனந் தூர்த்துழி
எல்லுடைச் செங்கதிர்
இரவி மாய்ந்திட
ஒல்லெனத் திமிரம்வந்
துறலும் நோக்கியே
அல்லெனக்
குடம்பையுள் அடைவ
புள்ளேலாம்.

125

2048 வெற்பின நிரத்தலு
மறைய வெய்யவன்
எற்படு முன்னரே இரவி
ஓடினான்
அற்புதம் அற்புதம்
அடைந்த தம்புயன்
கற்பமென் றறிஞருங்

2049 போற்றலன் தன்மிசைப்

பூதர் தூண்டிய

மாற்றரும் பதலைகள்

மலிந்து வான்படாடி

ஆற்றினை

அடைத்தலும் அஞ்சி

நின்றனன்

காற்றினும்

விரைந்துசெல்

கதிரியின் பண்ணவன். 127

2050 இன்று றவுணரால்

இடரு ழந்தனம்

அன்றியும் பூதரீண்

டடுககல் வீசினார்

நின்றிடின வருந்துதும்

நிகழ்ச்சி தேரலாஞ்

சென்றிடல்

துணிவெனத் தேவர்

ஓடினார்.

128

2051 செருவலி வீரர்கள்

செலுத்தச் சேண்படாட

பருவரை யிடையிடை

பயின்று சுற்றிய

கருமுகில் உண்டநீர்

கான்று தம்வயின்

உருமிடி எங்கணும்

உகுத்து வீழ்ந்தவே.

129

2052 வெதிர்படு சிலம்பினும்

வழுக்கி வீழ்ந்திடும்

அதிர்குரல்

அரியினம் அண்டச்

செற்றின

எதிருறு தகுவனை
இனமென் றுன்னியே
முதிர்தரு காதலான்
முன்னுற் றாலென.

130

2053 மைம்மலை

யிடைவிராய் வதிந்த
மோட்டுடைக்
கைம்மலை அரற்றியே
கவிழ்வ காசிபன்
செம்மலை அரியென
நோக்கித் தேம்பியே
விம்மலை யெய்தியே
வீழுவ தென்னவே.

131

2054 பொற்றையின்

மரங்களிற் பொதிந்த
கேசரம்
வெற்றிகொள்

அரிமுகன் தொடையின்
மேவின

விற்றவர் தம்மை
விட்டேதி லார்தமைப்
பற்றொடு கலந்திடு
பரத்தை மாதர்போல்.

132

2055 எறிந்திடு வரைகள்தந்

தம்மில் எற்றிடச்
செறிந்திடு தீங்கனல்
சென்ற திக்கெலாம்
பொறிந்தன புகைந்தன
பொரித லுற்றன
மறிந்தன உலந்தன
மன்னு யிர்த்தொகை.

133

2056 ஆயின பல்லியல்

அடையப் பூதர்கள்

ஏயின குன்றமுந்
தருவும் ஏகியே
சீயமா முகமுடைச்
செல்வற் சேர்ந்தனன்
தூயவன் கயிலைச்
சூழ்ந்த
கொண்டல்போல்.

134

2057 செடித்தலை எயினரில்
திகழும் ஆயிரம்
முடித்தலை
யான்மிசைப் பட்ட
மொய்வரை
பொடித்தில இற்றில
பூழி யாய்த்தில
படித்தலம் வீழ்ந்தன
நொய்ய பான்மையால். 135

2058 வேறு

துன்னற் பட்ட
குன்றெவை யுஞ்சூர்
துணையானோன்
மின்னற் பட்ட
மெய்யிடை பட்டே
வெற்பின்கட்
பன்னற் பட்ட தாமென
வீழ்கின் றதுபாரா
இன்னற் பட்டார்
பூதர்கள் வானோர்
ஏங்குற்றார்.

136

2059 சீலம் புக்க பாஈரடர்
வெம்போர் செயல்கா
ணூஉக்
கோலம் புக்க தேரிடை
நின்றான் குப்புற்று
ஞாலம் புக்கான்

பூதர்கள் தம்மை
நலிதற்கோர்
ஆலம் புக்கா வென்ன
நடந்தான்
அடல்செய்வான்.

137

2060 பார்மேல் எற்றுஞ்
சிற்சிலர் தம்மைப்
பகைவிண்ணோடீ
ஊர்மேல் எற்றுஞ்
சிற்சிலர் தம்மை
உயர்பானுத்
தேர்மேல் எற்றுஞ்
சிற்சிலர் தம்மைத்
திரைசேர்முந்
நீர்மேல் எற்றுஞ்
சிற்சிலர் தம்மை
நெடிதோச்சும்.

138

2061 பற்றா நிற்குஞ்
சிலவரை மூரற்
பசுவாயிற்
குற்றா நிற்குஞ்
சிலவரை வாரிக்
குழுவோடுஞ்
சுற்றா நிற்குஞ் சிலவரை
அண்டச் சுவரின்கண்
எற்றா நிற்குஞ்
சிலவரை அள்ளி
எறிகிற்கும்.

139

2062 புண்டரி கன்கட்
சிலவரை வீசும்
பொருசெங்கைத்
தண்டத ரன்கட்
சிலவரை வீசுஞ்
சதவேள்வி

அண்டம தன்கட்
சலவரை வீசும்
அகிலஞ்சூழ்
எண்டிசை யின்கட்
சிலவரை வீசும்
இகல்பேசும்.

140

2063 மாலெரி வைப்பிற்
பலர்தமை வீசும்
வானத்தில்
காலெறி வைப்பிற்
பலர்தமை வீசும்
கரைதீர்ந்த
வேலைகள் முற்றும்
பலர்தமை வீசும்
வியன்மிக்க
ஞாலம் அனைத்தும்
பலர்தமை வீசும்

2064 சிங்கங் கொண்ட

மாமுகன் வீசுஞ்

செறிவாலே

துங்கங் கொண்ட

பார்முதல் விண்ணின்

துணையுந்தான்

எங்கும் பூத மாயின

அம்ம இதுகொண்டோ

அங்கங் கெல்லாம்

பூதம தென்றார்

அறிவுள்ளார்.

2065 மிதித்துக் கொல்லுஞ்

சிற்சிலர் தம்மை

மிசையுந்திப்

பதத்திற் கொல்லுஞ்

சிற்சிலர் தம்மைப்
படிவத்தைச்
சிதைத்துக் கொல்லுஞ்
சிற்சிலர் தம்மைச்
செல்லென்ன
உதைத்துக் கொல்லுஞ்
சிற்சிலர் தம்மை
உலவுற்றே.

143

2066 விள்ளா நிற்குஞ்
சிற்சிலர் சென்னி
விரல்மேலால்
தள்ளா நிற்குஞ் சிற்சிலர்
சென்னி தாமுற்றக்
கிள்ளா நிற்குஞ்
சிற்சிலர் சென்னி
கிளையோடு
மள்ளா நிற்குஞ்

சிற்சிலர் சென்னி
அடுகிற்கும்.

144

2067 தாக்கிற் கொல்லும்
ஒருசிலர் தம்மைத்
தடிகின்ற
ஊக்கிற் கொல்லும்
ஒருசிலர் தம்மை
யுருமொத்த
வாக்கிற் கொல்லும்
ஒருசிலர் தம்மை
மருளுற்ற
நோக்கிற் கொல்லும்
ஒருசிலர் தம்மை
நொடிதன்னில்.

145

2068 வாரா நிற்கும் பாரிட
ராசியை வாரிப்பின்

சேரா நிற்கும்
வாய்தொறும் ஈண்டச்
சேர்த்திட்டே
ஆரா நிற்கும் ஆர்ந்தபி
னாக அகல்மோடடைத்
தூரா நிற்குந் தூர்த்தபின்
ஆடல்
தொழில்செய்யும்.

146

2069 எழுவிற் கொல்லும்
ஒருசிலர் தம்மை
எரிகூர்வாய்
மழுவிற் கொல்லும்
ஒருசிலர் தம்மை
வயநாஞ்சில்
கொழுவிற் கொல்லும்
ஒருசிலர் தம்மை
கூர்கூலக்

கழுவிற் கொல்லும்
ஒருசிலர் தம்மைக்
கடிதோடி.

147

2070 கரத்திற் கொல்லுஞ்
சிலவரை நோன்கார்
முகமுய்க்குஞ்
சரத்திற் கொல்லுஞ்
சிலவரை அம்பொற்
றண்டத்தின்
உரத்திற் கொல்லுஞ்
சிலவரை அங்கண்
ஒசிக்கின்ற
மரத்திற் கொல்லுஞ்
சிலவரை மண்மீ
தினில்வீட்டும்.

148

2071 தேர்மே லானோ

விண்ணுல கானோ
திசையானோ
பார்மே லானோ
வார்கட லானோ
பதுமத்தோன்
ஊர்மே லானோ
மேருவி னானோ
உயர்பூதர்
போர்மே லானோ
தீயவன் என்றார்
புலவோடீசுகள்.

149

2072 அற்றார் தாள்கள்
கைகள் இழந்தார்
அடுதிண்டோன்
இற்றார் சென்னி
சிந்தினாட துண்ட
மிலரானார்

பெற்றார் மார்பம்
விண்டனர் வீழ்ந்து
புரள்கின்றார்
செற்றார் தம்மை
அட்டிடு பூதத்
திறல்வீரர்.

150

2073 சொரியா நின்ற
சோரியர் ஆற்றத்
துயர்மேலார்
மரியா நின்றார்
எண்ணில ரால்மற்
றவர்தம்முட்
பிரியா நின்ற
சென்னியர் பல்லோர்
பெயர்வெய்தித்
திரியா நின்றார் ஆடுறு
கின்ற

2074 கருவந் தெய்தும்
ஆருயிர் முற்றுங்
கவிழ்கின்ற
பருவந் தன்னில்
தீயவன் உண்ணும்
படியேபோற்
செருவந் துற்ற சீயமு
கத்துத் திறல்மேலோன்
ஒருவன் தானே நின்றடு
கின்றான் உலவாதான்.

2075 அந்நீ ராகிப் பூதரை
வெய்யோன்
அடுகாலைச்
செந்நீர் நீத்தம் ஆயிடை
தோறுஞ் சென்றீண்டித்

தொன்னீர் வேலை
புக்குவர் நீக்கித்
துவராக்கி
முந்நீ ரென்னுந்
தொன்மையை வேறாய் 153
முடிவித்த.

2076 ஆடா நின்றான்
இத்திறம் வெய்யோன்
அளவில்லாஈடு
வீடா நின்றார் கண்டனர்
வெம்பூ தர்க்கெல்லாங்
கேடா நின்றான்
இங்கிவ னென்னாக்
கிளையோடும்
ஓடா நின்றாஈடு வானவ
ரெல்லாம்
உலைவுற்றார்.

2077 துன்னா நின்ற

தொன்மரம் வெற்பின்

தொகைவீசி

முன்னா குற்ற பூதர்கள்

யாரும் முடிகாகக்

கொன்னார் சிங்க

மாமுகன் அட்டே

குலவுற்று

மின்னார் செம்பொன்

மேருவெ னுந்தேர்

மிசைபுக்கான்.

155

2078 வேறு

அவ்வேலை யன்னான்

அமர்செய்விளை

யாடல் பாரா

மைவேலை

போல்வான்

அழற்கண்ணன் மனங்க
னன்று
செவ்வே யெதிர்புக்
கரிமாமுகற் சீறி
வெய்யோய்
இவ்வேலை உன்னை
முடிப்பன்இகல் முற்றி
என்றான்.

156

2079 என்றங்குரை செய்திடு
பூதனை ஏந்தல் நோக்கி
ஒன்றுஞ்சிறி துன்னலை
அச்சமும் முற்றி
லாதாய்
நின்றிங்கிது கூறினை
என்னின் நினக்கு
நேரார்
நன்றுன்வலி என்றுந

கைத்தனன் நாகர்
அஞ்ச.

157

2080 அன்னான்நகை
செய்தது காண்டலும்
ஆழி நாப்பட்
கொன்னார்தழ
லென்னவெ குண்டனன்
கூளி வேந்தன்
நின்னாடலை நீக்குவன்
காணுதி நீயு மென்றோர்
மின்னார்கமு முட்படை
ஆங்கவன் மீது
விட்டான்.

158

2081 கூற்றானவன் ஏவவ
ரும்படைக் கொள்கை
நோக்கி

மாற்றானவ னோர்படை
யும்வழங் காது
நின்றான்
தோற்றானென
வானவர் ஆர்த்தனர்
சூல மார்பின்
ஏற்றான்வரை மேற்படு 159
கண்டகத் திற்ற தன்றே.

2082 உறுகின்றசூ லப்படை
ஊற்றமும் ஓங்கல்
மார்பத்
திறுகின்றதும்
அங்கவன நின்றதும்
யாவும் நோக்கிப்
பெறுகின் றவரில்
இவன்பெற்றது பேற
தென்னா

மறுகின்ற நெஞ்சன்
ஒருதண்டினை வல்லை
உய்த்தான்.

160

2083 வேறு

உய்த்தலும்

அனையதண் டுருமுற்
றாலென

அத்தலை அரிமுகத்

தவுணன் சாரதி

மெய்த்தலை கோடலும்

வெகுண்டு நோக்கியே

கைத்தல மிருந்ததோர்

கதையை ஏவினான்.

161

2084 மாவலி சேர்தரு

மடங்கல் மாமுகன்

ஏவிய வெங்கதை

இமைப்பிற் பூதர்கள்

காவலன் அகலமேற்
கலந்து தாக்கிற்றால்
ஓவென அனையனும்
உளம்வ ருந்தவே.

162

2085 செயிரறத் திருத்திய
செம்பொற்
சுன்றின்மேல்
வயிரமெய்ப் படையது
வந்தற் றாதலும்
அயிருறப் புனைகலன்
ஆகங் கீண்டிட
உயிரினுக் கவ்வழி
யுலைவு மிக்கதே.

163

2086 தாக்கிய வேலையில்
தழலின் நாட்டத்தான்
மூக்கினின் மார்பினின்

முழங்கு வாயினிற்
தேக்கிய குருதிநீர் சிந்து
கின்றது

மேக்குயர் கனல்மழை 164
விரித்த தாரைபோல்.

2087 மறந்தனன் தொல்லுணர்
வெனினும் வன்றிறல்
துறந்திலன் வெவ்வழல்
சொரியுங் கண்ணினான்
சிறந்திடும் ஊசலில்
திரிந்த தன்னுயிர்
இறந்திலன்
அவற்கொரு கூற்றம்
இன்மையால். 165

2088 ஆரழன் முகத்தவன்
அயர்வுற் றவ்வழிச்
சோர்வொடு நின்றலுஞ்

சூரன் பின்வரும்
வீரம துடையவன்
வேறொர் பாகனைத்
தேரிடை நிறுவினன்
சேறல் மேயினான்.

166

2089 வேறு

மூண்டமர் இயற்றச் சீய
முகத்தவன் வரலும்
நோக்கித்
தூண்டிய வெகுளி
மேலோன் சுமாலியென்
றுரைக்குந் தொல்லோன்
நீண்டிடு மேரு வென்ன
நிவந்ததோர் அடுக்கல்
தன்னைக்
கீண்டரி முகன்மேற்
செல்லக் கிளர்ந்தனன்

2090 மற்றவன் விடுத்த
குன்றை வாளரி முகத்து
வீரன்
பற்றினன் ஒருதன்
கையால் பந்தென
மீட்டும் உந்தப்
பொற்றட மார்பில்
தாக்கப் புலம்பியே
சுமாலி என்பான்
செற்றமும் தானு மாகச்
செயலற்று நிலத்தன்
ஆனான்.

2091 நிலந்தனில் சுமாலி வீஃ
நெடுஞ்சினம் திருகி
அங்கைத்
தலந்தனில் கரையொன்

றேந்தித் தண்டிபோய்
அவுணன் தோரல்
கலந்தவன் உரத்தில்
செல்லப் புடைத்தலும்
காமந் தன்னில்
புலந்தவன் தனக்குக்
காட்டும் உணர்வெனப்
பொடித்த தன்றே.

169

2092 பொடித்தலும் வயிரத்
தண்டம் பூதரின்
முதல்வன் பொங்கிக்
கொடித்தடந் தேர்மேல்
நின்ற கோளரி முகத்தன்
தன்மேல்
இடித்தெனக் கையால்
எற்ற எரியெழ
நகைத்துத் தன்னோர்

அடித்தலங் கொண்டு
தள்ளி அமரர்கள்
வெருவ ஆர்த்தான்.

170

2093 தாளினால் உந்தி விட்ட
தண்டிசேண் எழுந்து
மெல்ல
மீளுவான் அடுவ
னென்னும்
வெகுளியான் உயிர்ப்பு
வீங்கி
யாளிசேர் வதனத்
தண்ணல் ஆடக வயிரக்
குன்றத்
தோளின்மேல் குப்புற்
றேதன் னடிகொடு
துகைக்கல் உற்றான்.

172

2094 ஆடியல் தானை
மன்னன் ஆயிரத்
திரட்டி தோளும்
ஓடினன் துகைத்துத்
தாளும் ஓய்ந்தனன்
அவற்றை நோக்கி
நாடினன் திரியா
நின்றான் நாகநீள்
குடுமிக் குன்றில்
கோடுயர் பொதும்பர்
தன்னிற் பாய்ந்திடும்
குரங்கு போல்வான்.

172

2095 குரங்குளைக் குடுமிச்
சூட்டுக் கோளரி முகத்து
வெய்யோன்
கரங்களிற் பாயும்
அங்கட் கலந்திடு

படையிற் பாயுஞ்
சிரங்களிற் பாயும் மீளச
செவிதொறும் பாயும்
பூந்தண்
மரங்களிற் பாய்ந்து
செல்லும் மணிச்சிறை
வண்டும் போன்றான்.

173

2096 செறிந்திடு கரமுந்
தோளுஞ் சென்னியும்
பூதன் செல்வ
தறிந்திலன் சிறியன்
போலும் அரிமுகத்
தவுணன் நம்மேல்
எறிந்துல வற்றுச் சூழும்
ஈகொலென் றொருதன்
கையால்

சொறிந்தனன் சிறிது
பின்னர்த் தண்டியைத் 174
துடைத்து விட்டான்.

2097 ஒருதனிக் கரத்தால்
தீயோன் உருட்டினன்
துடைப்பத் தண்டி
பெரிதுநொந் தாற்றல்
போகிப் பின்றினன்
பெயர்ந்து போனான்
தெரிதரு பூதர் அஞ்சித்
சிந்திச் செயலொன்
றில்லார்
அரிதுசெய் தவமே
அல்லால் ஆற்றல்பெற்
றிடுவ துண்டோ. 175

2098 பூதர்கள் இரிவு
நோக்கிப் பொருதிறல்

இலக்கத் தெட்டு
மேதகு வீரர் யாரும்
வெய்யதேர் கடாவிச்
சென்று
தீதறு சிலைகள் வாங்கிச்
சீயமா முகவற் சுற்றித்
தாதவிழ் மலர்பெய்
தென்னச் சரமழை
பொழிதல் உற்றார்.

176

2099 பொழிந்திடு பகழி
யெல்லாம் புகுந்திடு
சுவடின் நாகி
அழிந்ததும் இன்றி
முன்போல்
அவன்புடை வீழ
நோக்கி

ஒழிந்ததெம் மாற்ற
லென்னா உட்கினர்
ஒருதன் தேரின்
இழிந்தனன் அவுணர்
கோமான் இடிபடத
தெழித்துச் சென்றான்.

177

2100 எடுத்தனன் சிலவர்
தேரை எறிந்தனன்
ஒன்றொ டொன்றின்
அடித்தனன் சிலவர்
தேரை அள்ளினன்
அங்கை தன்னால்
ஒடித்தனன் சிலவர்
தேரை உரைத்தனன்
சிலவர் தேரைப்
பொடித்தனன் சிலவர்
தேரைப் புதைத்தனன்

2101 இத்திற மடங்கல் வீரன்
அடுதலும் இலக்கத்
தெண்மர்
தத்தம துயிரே தாங்கித்
தனுவொடு படைகள்
மானம்
மெய்த்திறல் சிந்திச்
சாய்ந்தார் மேவலன்
தேர்மேற் புக்கான்
அத்தலை நின்ற வீர
வாகுமற் றதனைக்
கண்டான்.

2102 ஆளரி அனைய வீரன்
அதுகண்டு பூதர்
தம்முட்
கோளரி முகத்து

வெய்யோன்
கொன்றதோர் பாதி
உண்டால்
தாளுடை வில்லி
னாருஞ் சமரிடத்
தழிந்தார் இந்த
நாளினின் முடியும்
போலும் நம்பெரும்
படையு மென்றான்.

180

2103 அடல்பெறு புயத்து
வள்ளல் ஆடக
வரைபோ லுள்ள
கோடுமர மான
தொன்றைக்
கோட்டினன் சினமேற்
கொண்டான்

விடமுறு தறுகட் கேது
விரைந்தொரு பாங்கா஠ு
புக்கு
நடுவெலாங் கவரத்
தோன்று நாகிளங்
கதிரே போல.

181

2104 வாங்கிய சிலையிற்

பூட்டி வடிக்கணை
அநந்த கோடி
தூங்கலின் மழைகான்
றென்ன உலப்புறான்
சொரிந்து நிற்ப
ஆங்கெதிர் அடர்த்துப்
போர்செய் அவுணர்தந்
தலைகள் பாறத்
தாங்கிய படைகள்
சிந்தித் தரைமிசைத்

துணிந்து வீழ்ந்தார்.

182

2105 பரித்தொகை முழுதும்

பட்ட பாழியந்

தோடுகள் பட்ட

ஒருத்தலும் பிடியும்

பட்ட உலப்பிலா

அவுணர் பட்டார்

பெருத்தன பிணத்தின்

குன்றம் பிறங்கின

பேய்கள் மொய்த்த

திரைத்தெழு சோரி

நீத்தந் தெண்டிரை

மடுத்த தம்மா.

183

2106 தேரெனப் பட்ட வீரர்

திறமெனப் பட்ட

மாவின்

பேரெனப் பட்ட

யானைப் பெருக்கெனப்
பட்ட தம்முட்
பேரிடைப் படாத
எல்லாம் பொருதிரைக்
குருதி வாரி
வீரனுக் குதவி யாக
வேலையுள் உய்த்த
தன்றே.

184

2107 பேரியின் ஒலியும் தீய
அவுணர்கள் பிடித்த
வில்லின்
நாரியின் ஒலியும்
சூழும் நாற்படை
ஒலியும் மாண்ட
காரியின் ஒலியும்
மோட்டுக் கணங்களின்
ஒலியுஞ் செந்நீர்

வாரியின் ஒலியு மாகி
அடுகளம் மலிந்த
அன்றே.

185

2108 மலைகளை அறுக்கும்
வேலை வாள்களை
அறுக்குஞ் செங்கைச்
சிலைகளை அறுக்கும்
வெய்யோர் திண்டிறல்
கொண்ட தோளின்
நிலைகளை அறுக்கும்
மார்பின் நிரைகளை
அறுக்குங் கோடி
தலைகளை அறுக்கும்
அம்மா இளையவன்
சரம தொன்றே.

186

2109 காழுறும் அவுணர்

சென்னி கரதல
நெடுந்தோள் மார்பகம்
வாழிய முருகன் தூதன்
வாளிகள் வெளவி ஏகி
ஏழுள கடலும் நீங்கி
எண்டிசைக் கிரிகள்
தாவி
ஆழியங் கிரிபோழந்
தப்பால் அண்டமும்
பிளந்து செல்லும்.

187

2110 கரண்டம தான செந்நீர்
ஆற்றிடைக் கவிழ்ந்து
மூழ்கித்
திரண்டவூன் வெளவி
மீண்டு சிறகரை உதறு
கின்ற
முரண்டகு வீரர்

சென்னி முளைபுக்
களைந்து வாரிக்
குரண்டமீ தென்ன லான
கருநிறக் கொடிக
ளெல்லாம். 188

188

2111 இவ்வஆஆ அவுணர்
தானை இறந்திட வீர
வாகு
அவ்வயின் நின்று
சென்றாங் கடுதலும்
அதனைக் கண்டார்
தெவ்வரை முருக்கும்
வைவேற் சீயமா
முகத்தன் மைந்தர்
ஐவரை வெல்லும்
ஆற்றல் ஐம்பதிற்
றிருவாஃ என்பார்.

2112 சினத்தனர் இதழைப்
 பல்லால் தின்றனர்
 நம்முன் வெம்போர்
 வினைத்தொழில்
 இயற்று வாளை
 வெய்தென அடுது
 மென்னா
 இனத்தொடு தேர்க
 டாவி ஏகியே வீரன்
 தன்மேல்
 தனித்தனி வார்விற்
 கோட்டிச் சரமழை சிதற
 லுற்றார்.

2113 நூற்றுவர் ஒருங்கு
 நோர்ந்து நோன்றலைச்

சிலைகள் வாங்கி
மேற்றிகழ் முகில்கான்
றென்ன வீசிய விசிகந்
தன்னை

ஆற்றல்சேர் வீரன்

காணா அயிற்கணை

அநந்த கோடி

காற்றெனத் துரந்து

மாற்றிக் கடவுளர் புகழ் 191

ஆர்த்தான்.

2114 தொலைவுறும்

அவுணன் மைந்தாடி

துண்ணெனக் கனன்று

பின்னுங்

கொலையுடை

நெடுங்கூர் வாளி

கோடிகோ டிகள்நின்

றுய்ப்ப

வலியுடை வீர வாசு

மற்றவை மாற்றி

அன்னோர்

சிலையொடு தேர்கள்

தம்மைச் செஞ்சரந்

தூண்டி வீழ்த்தான்.

192

2115 தேரொடு சிலைகள்

மாயச் சீயமா முகத்தன்

மைந்தர்

வீரனை எதிர்ந்து

வில்லால் வென்றிடல்

அரிது போலுங்

கூருடை நுதிவாட்

போரிற் கொல்லுதும்

இவனை என்னாப்

பாரிடை வந்தோர்

சூழ்ச்சி வகையினாற் 193

பகர்த லுற்றார்.

2116 காட்புடைச் சிலையின்
விஞ்சை கற்றதே அன்றி
எம்போல்
வாட்படை பயின்றி
லாய்கொல்
வல்லையேல் அப்போர்
செய்யச்
சேட்படை யன்றி
எம்முன் சேர்தியால் வீர
என்னாத்
தோட்புடை கொட்டி
ஆர்த்தார் கூற்றனுந்
துளக்கம் எய்த.

194

2117 வன்றிறல் அவுணன்
மைந்தர் உரையினை

வள்ளல் கேளா
நன்றிது புகன்றீர்
என்னா நகைசெய்து
நாதன் தந்த
மின்றிகழ் சுடர்வாள்
கொண்டு விரைந்துகீழ்த்
தலத்திற் பாய்ந்து
சென்றனன் அதனை
நோக்கித் தேவரும்
இடுக்கண் செய்தார்.

195

2118 வார்ந்திடு கழற்கால்
வீரன் வாள்கொடு
வரலும் நோக்கித்
தீர்ந்தனன் ஆவி
இன்னே செகுக்கலாம்
இவனை யென்னாக்
கூர்ந்திடு நாந்த கங்கள்

தனித்தனி கொண்டு
சென்று
நேர்ந்தனர் வளைந்து
கொண்டார்
மதியைச்சூழ் நிசியை
ஒப்பார்.

196

2119 வளைந்தனர் வீரன்
தோளின் மார்பினிற்
கரத்தின் மொய்ம்பிற்
களந்தனிற் சென்னி
தன்னிற் கருதினர்
இலக்கம் நாடிக்
கிளர்ந்திடு நாந்த
கத்தாற் கிட்டினர் எறித
லோடும்
உளந்தளர் வில்லோன்
மேனிக் குற்றில சிறிதும்

2120 ஊறிலாத் தன்மை
நோக்கி உவனையாம்
பற்றி மெல்லக்
கோறலே கரும
மென்னாக்
குழுவொடும்
அவனைப் புல்லச்
சீறினான் தன்வா
ளோச்சிச் சிறிதுமெய்
தெரியா வண்ணம்
நூறினான் கொல்லோ
என்ன நூற்றுவாடி
தமையும் அட்டான்.

2121 அட்டிடு கின்ற வீரன்
அமரர்கள் வழுத்த
மீண்டு

தட்டுடை நெடுந்தேர்
புக்கான் தன்மனக்
கினிய மைந்தர்
பட்டிடு தன்மை
நோக்கிப் பாடுறும்
அவுணர் கோமான்
மட்டறு துயரின் மூழ்கி
மானத்தால் இரக்க
முற்றான்.

199

2122 கோளுண்ட அரிமான்
துப்பில் குமரரை
ஒருவன் கொண்ட
வாளுண்ட தென்று
நெஞ்சம் வசையுண்டு
வருந்தல் மன்னோ
தாளுண்டு பரித்து
நிற்கத் தலைகளுண்

டெண்ணி லாத
தோளுண்டு கரங்க
ளுண்டு சுமக்கலாம்
போலு மன்றே.

200

2123 என்னுடை மைந்தர்
தம்மை யாவருங் காண
ஈண்டென்

முன்னுற ஒருவ
னோதான் முடித்துயிர்
கொண்டு நிற்பான்
பின்னினி இதற்கு
மேலும் பெற்றிடும்
வசையொன் றுண்டோ
ஒன்னலர் தங்கட்
கெல்லாம் ஒருநகை
விளைத்தேன் அன்றோ. 201

2124 பொன்றினர் தம்மை

உன்னிப் பொருமியே
புன்கண் எய்தி
நின்றிடின் ஆவ
துண்டோ நேரலர்
தொகுதி எல்லாங்
கொண்றொரு
கணத்தின் முன்னர்க்
குழுவொடும் வாரி
வாரித்
தின்றுதேக் கிட்டால்
அன்றித் தீருமோ எனது
சீற்றம்.

202

2125 மேவல ராகும்

இன்னோர் குழுவினை
விரைவின் அட்டுத்
தாவறு சுடர்வேல்
கொண்ட பாலகன்

தனையும் வென்று
தேவர்கள் எனப்பேர்
பெற்றோர் யாரையும்
இன்றே செற்று
மூவுல கினையும்
யானே முடிக்குவன்
விரைவின் என்றான்.

203

2126 என்னஇத் திறங்கள்
பன்னி எரியுமெய்
விதிர்ப்பச் சீறித்
தன்னுறு தடந்தேர்
உய்க்குஞ் சாரதி
தன்னை நோக்கிக்
கொன்னுனை
அயில்வாட் செங்கைக்
குமரர்தங் குழுவைக்
கொன்றான்

முன்றுக் கடவு கென்ன
நன்றிது முதல்வ
என்றான்.

204

2127 பாகுநூல் உணர்ந்து
வல்லோன் பரியினை
எழுப்பிப் பண்ணி
மாகநீ டடந்தேர் தூண்ட
அரிமுகன் வருத
லோடும்
ஏகநா யகனாம் மூர்த்தி
ஏவலான் அதனை
நோக்கி
ஓகையால் தனது
மான்தேர் அதனொடும்
ஓல்லை நேர்ந்தான்.

205

2128 நோடிந்திடு கின்ற

காலை நிரைபடு விழிக
டோறுஞ்
சார்ந்தழல் சிதற
நோக்கித் தளைபடு
தறுகட் சீயம்
ஆர்ந்திடு பகைகண்
டென்ன ஆற்றவுஞ்
சினமீக் கொண்டு
சேர்ந்திடு வாளை
நோக்கிச் சிங்கமா
முகத்தன் சொல்வான்.

206

2129 ஆதிதந் தருளும்
மைந்தன் அறுமுகன்
அவன்நீ அல்லை
ஏதிலா இலக்க ரென்றே
இசைத்திடு வோர்கள்
தம்முள்

நாதனோ எண்மர்
தம்முள் ஒருவனோ
நம்முர் வந்த
தூதனோ இனையர்
தம்முள் யாரைநீ
சொல்லு கென்றான்.

207

2130 அல்லுறழ் கண்டன்
தந்த அறுமுகற் கடிய
னானேன்
தொல்லைநும் மூதூர்
அட்டுத் தூதனு மாகி
மீண்டேன்
எல்லையின் நுமரை
யெல்லாம் ஈண்டொரு
கணத்தின் அட்டு
வெல்லுவ தமைந்து
நின்றேன் வீரவா

2131 வேறு

திண்டிறற் சேவகன்
செப்பும் இம்மொழி
விண்டிடு செவிதொறும்
விடம்பெய் தாலெனக்
கொண்டனன்
வெகுண்டொரு கூற்றங்
கூறினான்
உண்டிடும் அசனின்
உமிழ்ந்திட் டாலென. 209

2132 உறுபடை உழப்பினை

உணர்கு றாததோர்
சிறுவரை வெல்வதுந்
திருந்து மாநகர்
உரைதரும் எளியரை
உடன்று கொல்வதும்

அறிகுறி ஈதுமோர்
ஆண்மைப் பாலதோ. 210

2133 நூற்றியற் குமரரை
நெய்திற் கொன்றநின்
ஆற்றலைக்
கெடுக்குவன் ஆவி
வாங்கியே
கூற்றுவற் குண்டியாக்
கொடுப்பன்
மெய்யினைப்
பாற்றினுக் குதவுவன்
பாலவன் காணவே.

211

2134 உன்னுடை வன்மையும்
உனது நாயகன்
தன்னுடை வன்மையுந்
தானை வன்மையும்

பின்னுடை அமரர்கள்
பெற்ற வன்மையும்
என்னுடை

வன்மையால்

இறையின் நீக்கவேன்.

212

2135 வானவர் சிறையினை

மாற்ற உன்னியே

தானையொடே கியென்

றன்முன் எய்தின்நீர்

ஊனுயிர் வாழ்க்கையும்

ஒல்லை தீர்திரால்

ஆனதொருதியம்

அழகி தாற்றவே.

213

2136 மூண்டதொல்

விதியினான் முடிந்த

மன்னுயிர்

ஈண்டுதம்

மியாக்கையுள் மேவும்
என்னினும்
ஈண்டெனை
மாறுகொண் டிகல்செய்
கின்றவர்
மாண்டிடும் ஆறலால்
மற்றும் உய்வரோ.

214

2137 என்பதை அரிமுகன்
இயம்ப எம்பிரான்
நன்பெருந் தூதுவன்
நகைசெய் தங்கையின்
மன்பெருஞ்
சிலையினை வணக்கி
வாளியோர்
ஒன்பதொ டொன்பதை
உரத்தில் தூண்டினான்.

215

2138 விரைந்திடு

செலவினால் விசிகம்
ஏவலான்
உரந்தனிற் படுதலும்
ஓசிந்து வீழ்ந்தன
இரந்திடு தொழிலவர்
இன்மை யாளர்போல்
கரந்தவர்
இயற்கையைக் கருதி
மீள்வபோல்.

216

2139 முருகன தேவலால்

முன்னம் விட்டிடு
பொருகணை
அகலமேற் புகாது
வீழ்தலும்
அரிகெழு முகமுடை
அவுணர் நாயகன்

கரமிசை இருந்ததோர்
கதையொன்
றேவினான்.

217

2140 ஏவிய தண்டினை
ஏந்தல் ஈரிரு
தூவயில் வாளியால்
துண்டஞ் செய்திடா
ஒவரும் பான்மையால்
ஒராயிர ரங்கணை
தேவரை அலைத்தவன்
சிரத்தில் ஓச்சினான்.

218

2141 சிரம்படு கின்றதோர்
செய்ய வாளிகள்
பரம்படு பலதுணி பட்டு
வீழ்ந்தன
உரம்படும் அவுணர்கள்

உறைதற் கொத்தமுப்
புரம்படு கின்றதோர்
பூழி யாமென.

219

2142 பொன்றிகழ்

வடிக்கணை பொடிப்ப
இன்னமுன்
நின்றமர் புரியுமோ
நென்னல் தூதுவன்
நன்றென அரிமுகன்
நகைத்துத் தன்கையின்
மின்றிகழ் சூலவேல்
திரித்து வீசினான்.

220

2143 காசினி எரிகிளர்

காட்சித் தாலென
ஆசினி தனில்வரு
சூலத் தாற்றலுந்
தேசுடை நிலைமையுந்

திறலும் நோக்கியே
வீசினன் எதிருற
விசிகம் ஆயிரம்.

221

2144 நெட்டிலைச் சூலவேல்
நிமலற் கன்பினோன்
விட்டிடு பகழியை
வீட்டி மேற்செலப்
பட்டது நோக்கினன்
பரிந்து பின்னருந்
தொட்டனன் ஆயிரஞ்
சுடர்கொள்
வான்கணை.

222

2145 ஏவிய எல்லையில்
எதிரும் வாளியைத்
தூவுறு கொன்னுனைச்
சூலஞ் சிந்தியே
மேவலர் பரவுறும் வீர

வாகுமேல்
தேவரும் மருளுறக்
கடிது சென்றதே.

223

2146 இலக்கரும் நங்கினர்
எண்மர் ஏங்கியே
கலக்கம தடைந்தனர்
கணங்கள் யாவரும்
இலக்கணுற் றிரங்கினர்
அமரர் இப்படை
விலக்கரி தேகொலென்
றுயிர்த்து விம்மினார். 224

2147 வேறு
கோள்கொண்ட
பகழிகளின்
கொலைகொண்டு
நிலைகொண்ட

தோள்கொண்டு
செல்லவருஞ் சூலத்தின்
திறல்நோக்கி
நீள்கொண்டல்
அன்னதொரு நீலமிடற்
றவன்தந்த
வாள்கொண்டு
குறைத்திட்டான்
வலிகொண்ட
தகலாதான்.5

225

2148 சூலம்போய்
இற்றிடலுந்
துணைவர்களாய்
உள்ளோரும்
ஞாலஞ்சேர் பூதர்களும்
நனிமகிழ்வு
விறந்தனரால்

ஆலம்போந்
தடா஠த்திடலும்
அமலனுண்டு
தமைக்காத்த
காலம்போல்
அமரரெலாந்
துயரம்போய்க்
களிசிறந்தார்.

226

2149 அக்காலை

வெள஠ளிமலை
அளிக்குநந்தி
கணத்திறைவன்
மெய்க்கால
வடவையினும்
வெகுளியுறு
பெற்றியனாய்
இக்காலை இவனுயிரை

யானேஉண்
சுவனென்னா
மைக்காலன்
றனைமுடித்த
வள்ளல்தனிப்
படைகொண்டான்.

227

2150 எந்திரித்த
இருக்கைதனில்
இருத்தியே
கருவிகளான்
மந்திரத்தின்
விதிமுறையின்
மனப்படுபூ
சனைஇயற்றி
அந்தரத்தில்
இமையவர்க்கும்
அரியயற்கும்

வெலற்கரிய
சுந்தரத்தோள்
அரிமுகனை
அடுதியெனத்
தொழுதுய்த்தான்.

228

2151 உய்ப்பதொரு
படையழல்கான்
றுலகம்வெருக்
கொள்வரலும்
எப்படையோ
இ·தென்றான்
இமையவர்தம்
படைவென்றான்
துப்படையுஞ்
செஞ்சடிலத்
தோன்றல்படை
எனத்தெரியா

அப்படையோ
அடுவதென
அண்டம்வெடி
படநகைத்தான்.

229

2152 அற்பட்ட புலனுடைய
அரிமுகத்தன்
தான்நோற்று
முற்பட்ட பகற்கொண்ட
முக்கணான் தனதுபடை
எற்பட்ட மணிக்கடகத்
தொருகரத்தில்
இருந்ததனைச்
சொற்பட்ட மந்திரத்தால்
வழிபட்டுத்
தூண்டினனால்.

230

2153 தூண்டலுறு
பரன்படையுந்

தொல்லைவரும்
அப்படையும்
ஈண்டியெதி
ரெதிர்துன்னி
இணைகொண்டோர்
இருதலைவர்
காண்டகைய
கேண்மையினாற்
கடிதுவந்து கலந்தேபின்
மீண்டிடுவ தேபோல
விடுத்தவர்பால்
மேவினவால்.

231

2154 வேறு

தன்படை மீடலுஞ்
சயங்கொள்
மொய்ம்பினான்

துன்புடை மனத்தனாய்ச்
சூரன் என்பவன்
பின்புடை யானொடு
பேசப் பின்னொரு
முன்புடை யாரிலை
என்று முன்னினான்.

232

2155 ஆற்றலிற் குறைவிலன்
அழிவு றாதமர்
பேற்றினிற் குறைவிலன்
பிறரை அட்டிடு
கூற்றினிற் குறைவிலன்
கோடி கூற்றுவர்
ஏற்றெதிர் மலையினும்
இமைப்பிற்
கொல்வனால்.

233

2156 அவன்பெரு
முயற்சியே ஆற்ற

லாம்என்கோ
தவங்களின்
வன்மையே வன்மை
தான்என்கோ
சிவன்புரி வரமதே சீரி
தால்என்கோ
எவன்பெரி
தென்றியான் இசைக்க
வல்லனே.

234

2157 விடலுறு பகழியான்
மெய்யில் ஊறிலான்
அடலுறு படையினும்
அழிவு பெற்றிலான்
கொடியதோர்
அரிமுகன் குமரன்
செங்கையிற்
படைகளின் அன்றியே

2158 தீயவன் ஆவியை

சிந்தல் கூடுறா

தாயினும் வெஞ்சமாட

ஆற்றி இங்கிவன்

தேயுயர் தேரினைப்

படையைச் சேனையை

மாய்வுறு விப்பனால்

வல்லையா னென்றான்.

236

2159 இத்திறம் இளையவன்

இயம்பி ஏழிரு

பொத்திரம் தூண்டியே

பொருவில் கேசரி

வத்திர முடையவன்

வையம் உந்துவான்

சித்திர நெடுந்தலை

சிந்தி நீக்கினான்.

237

2160 சாரதி தலையது

தரையில் வீழுமுன்
சூரொடு தோன்றினான்
சுளிந்தொர் தண்டினை
ஓரிமை ஒடுங்குமுன்
உருமின் உய்த்தலும்
வார்கழல் இளையவன்
மருமம் மாய்ந்ததே.

238

2161 விடலரும் திறலுடை

வீர வாகுவின்
தடமிகும் உரம்புகு
தண்டஞ் சாளரத்
திடையிடை கதிர்வரும்
எல்லை காணுறும்
பொடியென லாகியே
புகையில் போயதே.

2162 தோட்டுணை

வாகையான் சுளிந்து
 துண்ணென
 ஓட்டுறு நெடுங்கணை
 உய்த்தொ ராயிரம்
 மோட்டுடை விறலரி
 முகத்தன் ஏறிய
 சேட்டுடை மணிநெடும்
 தேரை வீட்டினான்.

240

2163 தேரழிந் திடுதலும்

ஆர்த்துச் சிங்கனை
 ஆருயிர் கொள்ளுதும்
 அற்ற மீதெனாப்
 பாரிடாஃ வரைகளும்
 படையும் வீசியே

சாருற வளைந்தனர்
சமரின் முந்தினார்.

241

2164 வெய்யவன் அங்கது
வெகுண்டு நோக்கியே
செய்யதோர்
மணிநெடுஞ் சேமத்
தேர்புகா
ஐயிரு நூறுவில் லதனை
ஆயிரம்
கையினில் எடுத்தனன்
கடிதின் வாங்கினான்.

242

2165 கருமணி வரைபுரை
காமர் வில்லெலாம்
அரவுறழ்
குணங்களுக்கொண்
டவுணன் கையுற
திருமுடி பலவுடைக்

கிரியிற் செல்லினம்
உருகெழு மின்னொடும்
உறுவ போன்றவே. 243

2166 பிடித்திடும் விற்களில்
பிறங்கு நானொலி
எடுத்தனன் எடுத்தலும்
உயிர்கள் யாவையும்
துடித்தன அண்டமும்
துளக்க முற்றன
முடித்தலை பனித்தனன்
முளரித் தேவனும். 244

2167 வணக்கிய விற்களின்
மடங்கல் மாமுகன்
கணக்கில வாகிய
கடல்கள் வானெழீஇத்
தணக்கில
பொழிந்தெனச் சரங்கள்

சிந்தலும்

பிணக்குவை ஆயினர்

பெயர்ந்த பூதர்கள்.

245

2168 தாள்களும் கரங்களும்

தலையும் சிந்தினர்

கோளுறு தசையொடு

குருதி சிந்தினர்

முளைகள் சிந்தினர்

முடியும் கால்பொரப்

பூளைகள் சிந்தின

போலப் பூதர்கள்.

246

2169 தருப்பயில் பாற்கடல்

தனது சீகரம்

திரைப்பெருங்

கரங்களால் சிந்தல்

போன்றதால்

அரிப்பெரு முகத்தவன்
ஆயி ரங்கையால்
துரப்புறு கண்களைத்
தூண்டு கின்றதே.

247

2170 மண்டல நிரந்தன
வானம் தூர்த்தன
எண்டிசை மறைத்தன
கிரிகள் ஈண்டுவ
தெண்டிரை எங்கணும்
செறிவ அப்புறத்
தண்டமும் போவன
அவுணன் வாளிகள்.

248

2171 மருப்புயர் திசைக்கரி
மருமம் பாய்வன
பருப்பதம் ஏழையும்
பகிர்வ மேருவாம்
பொருப்பையும்

போழ்வன புணரி
தோறமர்
நெருப்பையும்
தணிப்பன நீசன்
வாளியே.

249

2172 மாறுபட் டவன்விடும்
வாளி மாரியால்
ஈறுபட் டிடாததோ
ருயிரும் யாக்கைகள்
கூறுபட் டிடாததோ
ருயிரும் கொம்மென
ஊறுபட் டிடாததோ
ருயிரும் இல்லையே.

250

2173 எண்படும் அரிமுகன்
எடுத்த வில்லுமிழ்
புண்படு கணைமழை
பொதிந்து போகுறா

விண்படு நெறியெலாம்
விலக்கி மாற்றியே
ஒண்புவி ஆக்கிய
துலகம் யாவையும்.

251

2174 தாக்குறும் அரிமுகன்
சரங்கள் பாரிடர்
யாக்கைகள் உருவியே
எடுத்து நொய்தெனப்
போக்குறு கின்றன
புலாவின் சூட்டினைக்
கோக்குறு சலாகையின்
குழுவு போலவே.

252

2175 மெய்ந்நெறி
யுணர்கிலார் வெறுக்கை
பெற்றது
துன்னிய கிளைக்கொரு

துன்ப மாதல்போல்
ஒன்னலன்
விடுங்கணை உலப்பின்
றோடலால்
தன்னுறு படைகளைத்
தானுங் கொன்றவே.

253

2176 தீந்தொழில் அரிமுகன்
செறித்த வாளிகள்
வாய்ந்திடுஞ் சேணெறி
மாற்றும் பான்மையால்
காய்ந்திடுஞ் செங்கதிர்க்
கடவுள் மேற்றிசைப்
போந்திலன் மீண்டிலன்
புலம்பி நின்றுளான்.

254

2177 கொம்பொடு பேரியுங்
குணிலும் ஏனைய
வெம்படை யாவையும்

விரவி மேற்செலக்
கம்புளும் கரண்டமும்
கனைந்து சுற்றிடச்
செம்புனல் கரும்புனல்
அளக்கர் சென்றதே.

255

2178 இத்திறம் அரிமுகன்
இயற்றும் போரினை
மெய்த்திறன்
மொயம்புடை வீரன்
காணுறாச்
சித்திரத் தவனெதிர்
சென்று வாங்கினான்
கைத்தலத் திருந்ததன்
கடவுள் வில்லினை.

256

2179 வாக்கிய சிலைதனில்
வறிது வானொலி

ஆக்கினன் ஆக்கலும்
மலைந்த தண்டமும்
தீக்கிளர் குஞ்சியர்
செருச்செய் தானவர்
ஏக்கம தடைந்தனர்
இரிந்து போயினார்.

257

2180 மாக்களின் இருந்தவர்
மதங்கொள் வெங்கரி
மேக்குற வைகினோர்
தேரின் மேவினோர்
தாக்குறு படைகளுஞ்
சயமுஞ் சிந்தியே
யாக்கைகள் நடுக்குற
யாரும் வீழ்ந்தனர்.

258

2181 வேறு
அவ்வ ழிப்பட
நாணொலி உறுத்தியே

அடலோன்
கைவ ழிப்படு
சிலையினில்
கணைமழை சிதறித்
தெவ்வ ழிப்படு சீயமா
முகத்தவன் செலுத்தும்
எவ்வ ழிப்படு பகழியும்
அறுத்தனன்
இமைப்பில்.

259

2182 பிரமர் எண்ணிலர்

பயந்திடும்
உயிர்களைப் பின்னாள்
ஒருவ னாகிய
கண்ணுதல்
தொலைக்குமா
றொப்பச்

செருவ லாளனாம்
இளையவன் பகழிகள்
சிதறி
அரியின் மாமுகன்
விடுகணைத்
தொகையெலாம்
அறுத்தான்.

260

2183 மிக்க நேமியிற்
புவனியின் அகலிரு
விசும்பில்
திக்கின் மேருவின்
வரைகளில் தீயவன்
பகழி
புக்க புக்கதோர்
இடங்களில் தன்கணை
பூட்டி
அக்க ணந்தனில்

அவன்விடு வாளிகள்
அறுத்தான்.

261

2184 புறத்த ராமென
மன்னுயிர்க் கின்னலே
புரியும்
திறத்தன் வாளியை
மைந்தனின் றட்டது
தேவர்
குறித்து நோக்கியே
சூர்முதற் கிளையெலாம்
குமரன்
அறுத்த நாள்வரு
மகிழ்ச்சியைக்
கிடைத்துநின் றார்த்தார்.

262

2185 அகழி யார்கலி
நொஞ்சிசூழ் முதுநகர்

அடர்த்தோன்
திகழி யானைகள்
வெருவரும் அரிமுகத்
திறலோன்
பகழி யாவையும்
அட்டதோ அங்கவன்
படைத்த
புகழி யாவையும்
அட்டதன் றோவெனப்
புகன்றார்.

263

2186 அள்ளல் செற்றிய
அளக்கர்குழ ஆசுரத்
தரசன்
தள்ளல் உற்றிடு
பகழியைத் தனதுகைச்
சரத்தால்
வள்ளல் அத்துணை

அறுத்தனன் அகற்றமற்
றதனைக்
கள்ள லைத்தார்
அரிமுக மேலையோன்
கண்டான்.

264

2187 வில்லெ டுத்தது
நின்பொருட் டாகுமால்
விரைவின்
மல்லெ டுத்தநின்
மொய்ம்பினைக்
கரங்களை மார்பைப்
பல்லெ டுத்திடு
தலையினை நாசியைப
பதத்தைச்
சொல்லெ டுத்திடு
நாவினைச் சரங்ளால்
துணிக்கேன்.

265

2188 திரண்ட கையுளேன்
சிலைத்தொழில்
காட்டுறு செருவில்
இரண்டு கையுடை
நீகோலாம் என்முனம்
ஏற்பாய்
முரண்ட னிச்சிலை
தொட்டநின் கையினை
முடித்துக்
கரண்டம் உண்ணிய
புரிசுவன் முந்துநீ
காண.

266

2189 எமரி ருக்குறு மகேந்திர
நகர்தனில் ஈண்டுஞ்
சமர கத்தினில்
என்பெருந் தானைகள்
தம்மில்

குமரர் தங்களிற்
சொற்றமாக் கொண்டன
முற்றும்
உமிழு விக்குவன்
உன்னுயிர்
தன்னையான்
உண்பேன்.

267

2190 என்னும் மாற்றங்கள்
அரிமுகன் இசைத்தலும்
ஏந்தல்
பன்னு கின்றதென்
பற்பல நினக்குள
படையைத்
துன்னு தானைகள்
யாவையுஞ்
செற்றுனைத் துரப்பேன்
என்னு டைச்சிலை

வன்மையைப்

பார்த்தியா லென்றான்.

268

2191 சொற்ற மாத்திரத்

தவுணனார் அழல்விழி

தூண்டக்

கொற்ற வெஞ்சிலை

பத்துநா றொருதலை

குனித்துப்

பொற்றை ஈர்ங்கணை

ஆயிரத் தாயிரம் பூட்டி

வெற்றி மொய்ம்புடை

ஒருவன்மேற் சென்றிட

விடுத்தான்.

269

2192 சீற்றம் மிக்கநம்

இளையவன்

சிலையெனக் கொண்ட

கூற்றை வாங்கியே
பத்துநா றாயிரங்
கொடுங்கோல்
ஆற்றல் மிக்கன
தூண்டியே மேலவை
அறுத்து
வீற்றும் ஆயிரம்
ஆயிரம் பகழிகள்
விட்டான்.

270

2193 நம்பி தொட்டிடு
கணையினை மகேந்திர
நகரோன்
தம்பி பத்துநா றாயிரங்
கணைகளாற் சாய்த்து
வெம்பி ஆயிர
கோவெவ் வாளிகள்
விடுப்ப

எம்பி ராற்கிளை

யோனும்அக்

கணையினை எய்தான்.

271

2194 குராவ ணிந்திடு

குமரனுக் கிளையவன்

கொடுங்கோல்

பராவ லன்விடு

பகழியைப் பாரிடைப்

படுத்தக்

கராச லங்களை

யடுமுகன் அதற்குமுன்

கணைகள்

இராயி ரந்தொடுத்

தண்ணறன் சிலையினை

இறுத்தான்.

272

2195 மாறில் வெஞ்சிலை

இற்றுழி இளையதோர்
வள்ளல்
வேறொர் கார்முகன்
வாங்குமுன் அகலத்தில்
வெய்யோன்
நூறு கோடி
புங்கவங்களை
அழுத்தலும் நொய்தின்
ஆறு கோடியொத்
திழிந்தன அகலிருங்
குருதி.

273

2196 குருதி யாகத்தின்
இழிந்திடத் தன்சிலை
குனித்துப்
பரிதி ஒண்கதிர்
என்னநூ றாயிரம் பகழி
குருதி விட்டிடக்

கருதலன் அங்கது

காணா

இருது நாண்முகி

லாமென

அவைதொடுத்

திறுத்தான்.

274

2197 அல்லி னோர்மதி

எழுந்தென அவுணருள்

உதித்த

மல்லல் வாலிய

அரிமுகன் தொடுகணை

மாரி

ஒல்லென் வாளியான்

மாற்றியா யிரங்கணை

உந்திச்

சில்லி ஆழிகள்

அறுத்தவன் தேரினைச்

சிதைத்தான்.

275

2198 ஏறு தேரழிந் திடுதலும்
அரிமுகன் இமைப்பின்
மாறொர் வையமேற்
பாய்ந்தனன் வார்சிலை
வளைப்ப

ஆறு மாமுகற்

கிளையவன்

கணைகளால் அவுணன்

நூறு பத்தெனுஞ்

சிலையையும்

அறுத்தனன்

நொடிப்பில்.

276

2199 வில்லி ழந்தனன்

மானமும் இழந்தனன்

வீரச்

சொல்லி ழந்தனன்
பெருமிதம் இழந்தனன்
தொல்சீர்
எல்லி ழந்தனன்
பெருமையும்
இழந்தனன் இலங்கும்
பல்லி ழந்திடு விடவரா 277
ஒத்தனன் பதகன்.

2200 ஏதி லானொருங்
காயிரஞ் சிலைகளும்
இழந்து
மாது யர்ப்படு
நிலைமையை
நோக்கியே மறங்கொள்
பூதர் ஆர்த்தனர்
அமரர்கள் ஆர்த்தனர்
புரைதீர்

வேதர் ஆர்த்தனர்
முகுந்தரும் ஆர்த்தனர் 278
விண்மேல்.

2201 ஆயி ரஞ்சிலை
ஒருதலை துணிந்ததும்
அமரர்
நாய கன்தனக்
கடியவன் விற்பொழல்
நலனும்
மாய னாதியர்
இகழ்ச்சியும் பூதர்தம்
வலியுங்
காயு நெஞ்சுடை
மடங்கல்மா முகத்தவன்
கண்டான். 279

2202 தேவர் ஆர்ப்பையும்
இந்திரர் ஆர்ப்பையுந்

திசையின்
காவ லாளர்தம்
ஆர்ப்பையும்
எமையடக் கருதும்
மூவர் ஆர்ப்பையுஞ்
சாரதர் ஆர்ப்பையும்
முனிவோர்
ஏவர் ஆர்ப்பையுந்
துன்பினுக் குதவுவன்
என்றான்.

280

2203 வேறு

தீயா ருக்கோ
ரெல்லைய தானான்
திறல்மேலான்
தூயா ருக்கே இன்னல்பு
ரிந்தான்
தொலைகில்லான்

தாயாய் முந்தே தம்மை
அளித்தாள் தருகின்ற
மாயா பாசந்
தன்னையெடுத்தான்
மறமிக்கான்.

281

2204 ஒட்டிப் பேபர்செய்
மாற்றலர் தம்மை
யொருபாலாற்
கட்டிக் கொள்ளா
ஆருயிர் உண்டு
கடிதேகிக்
கிட்டித் தொல்லை
ஞாயிறு தோன்றுங்
கிரியுய்த்து
விட்டுப் பேரா
தாண்டுறை கென்னா
வீசுற்றான்.

2205 மறியா நிற்குந்
 தெண்டிரை ஏழும்
 வந்தொன்றாய்ச்
 செறியா நிற்குங்
 கொல்லிது என்னத்
 திசைசூழ்போய்
 எறியா நிற்கும் பாசமி
 ருட்கோ ரிடமாகிப்
 பொறியா நிற்குந்
 தீயழல் சிந்திப்
 புகுந்தன்றே.

2206 சேணா டுற்றோர்
 யாரும் இரிந்தார்
 செருவாற்றல்
 பூணா நிற்கும் பூதரும்
 யாரும் பொருமுற்றார்

ஆணா யுற்றோர்
யாரினும் மேலோன்
அதுதன்னைக்
காணா ஈதோர்
மாயைகொல் என்றே
கருதுற்றான்.

284

2207 ஆர்ப்பாய் உற்ற
தெண்டிரை கொல்லோ
அதன்றேல்
போர்ப்பான் வந்த
பாயிருள் கொல்லோ
புயம்வீக்கி
ஈர்ப்பான் உற்ற நாணது
கொல்லோ யாதேனுந்
தீர்ப்பேன் வல்லே
என்று நினைந்தான்
திறல்வாகு.

285

2208 ஆற்றான் மற்றிவ்
வாறுதெ ரிந்தே
அதுதீர்ப்பான்
மாற்றா கின்ற
தொல்படை தன்னை
வாங்காமுன்
கூற்றாய் நின்றோன்
வீசிய பாசங்
குழுவோடும்
காற்றாய் வந்திங்
கியாவரை யுங்கட்
டியதன்றே.

286

2209 பல்லோ ராகிப்
போர்புரி பூதப்
படையோரும்
வில்லோ ராகும்

எண்மரும் ஏனை
விறலோருந்
தொல்லோர் கூறும்
ஆடல்கொள்
மொய்ம்பின்
துணையோனும்
எல்லோர் தாமும்
வீக்குறு பாசத்
திடையுற்றார்.

287

2210 மேற்றான் எய்தி
வீக்கிய பாசம்
மிடல்வீரர்
மாற்றா நிற்பர்
தொல்லுணர் வோடு
மலிவாரேல்
ஆற்றா ரென்னச்
செய்குவன் யானென்

றவர்புந்தி
தேற்றா வண்ணஞ்
செய்துள தம்மா
சிறுபோழ்தின்.

288

2211 வேறு

தொன்னிலை உணர்வு
மாழ்கித் தொல்வலி
சிந்திச் சோரும்
அன்னவர் தொகையை
எல்லாம் அந்தர
நெறிக்கொண் டேகி
மின்னென அளக்கர்
வாவி மேருமால
வரைபோல் நின்ற
பொன்னவிர் உதய
மென்னும்
பொருப்பிடைப் புகுந்த

தன்றே.

289

2212 கதிபடர் கின்ற காலிற்
கருத்தினிற் கடிதின்
ஏகித்
துதியுறு திருவின்
கேள்வேன் துயில்புரி
கடலில் துஞ்சும்
உதயமால் வரையின்
எய்தி உயிர்ப்பிலா
துறங்கு கின்ற
மதவலி வீரர் தம்மை
வைத்துடன் இருந்த
தன்றே.

290

2213 விழுமிய பூதர் யாரும்
வீரரும் விளிந்து
வெய்யோன்
எழுதரும் உதயம் புக்கா

ரென்பது தெரிந்து
நோக்கித்
குழுவொடு பொருது
ளாரைக் கொன்றுயிர்
குடித்தேன் வல்லே
அழகிதென் னாற்றல்
என்றான் அமரரை
அலக்கண் கண்டான்.

291

2214 ஓடினான் கொல்லோ
போர்க்கென் றுற்றதும்
இலையோ எங்குந்
தேடினேன் காண்கி
லேனால்
யாண்டையான் சிறுவன்
அம்மா
சாடினான் சாடி
னானென் றுரைப்பது

சழக்கோ தம்பி
வீடினான் அல்ல
னோவென் றண்டங்கள்
வெடிக்க ஆர்த்தான்.

292

2215 கேசரி முகன்இவ் வாறு
கிளத்தினன் ஆர்க்கும்
எல்லைத்
தூசியின் முந்து போன
தூதுவன் ஒருவன்
நண்ணி
ஆசறு பூத வெளடீளம்
ஆயிரத் தோடு
செவ்வேள்
பாசறை இருந்தான்
யானும் பார்த்தனன்
வந்தேன் என்றான்.

293

2216 ஒற்றன துரையைக்
கேளா ஒளௌெயி
றிலங்க நக்குப்
புற்றுறை அரவ
மென்னப் புதல்வன்எற்
பொருவான் அஞ்சி
மற்றவண் உறைந்தான்
கொல்லோ வல்லையில்
யானே ஏகி
இற்றையோர் கணத்தில்
அன்னான் இருஞ்சமர்
முடிப்ப னென்றான். 294

2217 என்றனன் படரும்
எல்லை இன்னதோர்
நிகழ்ச்சி யாவும்
ஒன்றற நோக்கி
வானோஈஉயங்கினர்

ஓட லுற்றார்
சென்றனர் அதனை
நாடிக் காலெனுந்
திறலின் வெய்யோன்
குன்றெறி நுதிவேல்
அண்ணல் குரைகழல்
பணிந்து சொல்வான். 295

2218 அத்தகேள் பூத ரோடும்
அடுபடைத் தலைவர்
ஏகி
மெய்த்திறற்
பெரும்போ ராற்ற
வெகுண்டரி முகத்து
வெய்யோன்
கைத்தலத் திருந்த
சூழ்ச்சிக் கயிற்றினால்
நமரை யெல்லாம்

எய்த்திட வீக்கி
வெய்யோன்
உதயத்தில் இட்டா
னென்றான்.

296

2219 ஆண்டகை வரம்பு
சான்ற அறுமுக
னவன்சொற் கேளா
யாண்டுளான் யாண்டு
ளான்அவ் வரிமுகத்
தவுணன் என்னத்
தூண்டிடு பொறியால்
இங்ஙன் வருகுவான்
போலு மென்றான்.

297

2220 னுன்னலும் நகைத்துச்
செவ்வேள் அரியணை
இருக்கை நீங்கிப்

பன்மணி குயின்ற
செம்பொற் பாதுகை
சரணஞ் சேர்த்திப்
பொன்னவிர் கழல்க
ளார்ப்பப் புறங்கடை
காறும் போந்து
தன்னயல் வந்த
காலைத் தருதிநந்
தேரை யென்றான்.

298

2221 ஆறுமா முகத்து
வள்ளல் அருள்பணி
தலைக்கொண் டேகி
மாறிலா முதல்வன் தந்த
வையம் தழைத்து
வெங்கால்
தாறுசேர் கோலும்
நாணுந் தங்கினன்

கடாவி உய்ப்ப

ஏறினான் அதன்மேல்

ஐயன் இமையவர்

யாரும் ஆர்த்தார்.

299

2222 இந்திரன் கவரி சாய்ப்ப

இமையவர் வட்டம்

வீசச்

சந்திரன் தபனன்

என்போர் தண்ணிழற்

கவிப்புத் தாங்க

அந்தகன் உடைவாள்

பற்ற இயக்கர்கோன்

அடைபபை கொள்ளச்

சிந்துநீர் அரசன்

செம்பொற் படியகம்

ஏந்தச் சென்றான்.

300

2223 நாயகன் குமரன்
போர்மேல் நடப்பது
தெரிந்து பூதர்
ஆயிர வெள்ளைத்
தோரும் ஆர்கலி
நாண ஆர்த்துக்
காயெரி உமிழ்ஞ்
சூலங் கணிச்சிதண்
டெழுவ நான்சில்
மீயுயர் பழுவங்
குன்றங் கொண்டனர்
விரைந்து சூழ்ந்தார்.

301

2224 அடித்தனர் பறைகள்
சங்கம் ஆர்த்தனர்
ஐயன் சீர்த்தி
படித்தனர் பாங்கர்
எங்கும் பனமணிக்

கவிகை வட்டம்
பிடித்தனர் தமது வீரம்
பேசினர் முரி யேற்றுக்
கொடித்தொகை
அநந்த கோடி
கொண்டனர்
குணிப்பில் பூதாடி. 302

2225 முவர்கள் முதல்வன்
வந்தான் முக்கணான்
குமரன் வந்தான்
மேவலர் மடங்கல்
வந்தான் வேற்படை
வீரன் வந்தான்
ஏவருந் தெரிதல்
தேற்றா திருந்திடும்
ஒருவன் வந்தான்
தேவர்கள் தேவன்

வந்தான் என்றன
சின்ன மெல்லாம்.

303

2226 ஆசறு பூதர் சூழ
அமரர்வாழ்த் தெடுப்ப
ஐயன்
பாசறைக் களத்தை
நீங்கிப் பறந்தலை
நிலத்தின் எல்லை
வீசறு மருத்து
மின்னும் வெள்குற
நொடிப்பிற் செல்லக்
கேசரி முகத்தி னானுங்
கிளர்படை யோடு
நேர்ந்தான்.

304

2227 பருப்புறும் எழுவும்
வான்றொன்

பழுவமும் பரசுந்
தண்டு
நெருப்புமிழ் சூல
வேலும் நேமியுங்
கொழுவுங் குன்றும்
பொருப்புறழ் பூதர்
வீசிப் பொருக்கென
அவுணர் தம்மை
மருப்புயர் களிற்றை
மாவை வையத்தை
அடுத லுற்றார்.

305

2228 குந்தமும் மழுவுந்
தண்டுங் குலிசமும்
எழுவுங் கோலும்
முந்திய கழுமுள்
வேலும் முசலமுங்
கொழுவுஞ் சங்கும்

எந்திரக் கவண்வீழ்
கல்லும் எஃகமும்
பிறவு மெல்லாஞ்
சிந்திநின் றவுணர்
பூதப் படையினைச்
செறுத்த லுற்றார்.

306

2229 இருதிறப் படைகள்
தம்மில் இத்திறம்
பொருத வெல்லைக்
குருதிவந் தலைப்ப
மார்பு சென்னிதோள்
குறைந்து வேறாய்த்
தரையிடை மறிந்தார்
பல்லோர் சங்கரன்
விடுத்த மூரல்
விரிகனல் சிதறிப் பற்ற
வெந்துவீழ் புரம

2230 கண்டனன் அஆயை
செய்கை கனல்பொழி
பரிதிக் கண்ணான்
மண்டமர் புரியா
நிற்கும் மாற்றலர்
தம்மை வாரி
உண்டனன் எனது
சீற்றம் ஒழிக்குவன்
ஒல்லை யென்னா
அண்டமும் திசையும்
தானே ஆகுவோர்
வடிவம் கொண்டான்.

2231 ஆயிர முடியின்
மெளலி அண்டத்தின்
முகட்டை நக்கப்

பாயிருங் கரங்கள்
அண்டப் பாங்கரை
அலைப்பப் பாருட்
போயின பதங்கள்
அண்டத் தடியினைப்
பூழை செய்ய
மாயையாம் இனைய
வாறோர்
வடிவுகொண்
டார்த்஠ு வந்தான்.

309

2232 வந்திடு சீற்றத் துப்பின்
மடங்கலின் தோற்றம்
நோக்கித
அந்தகன் அசைந்து
நின்றான் ஆதவன்
இரிய லானான்
இந்திரன் துளக்க

முற்றான் எரிபதை
பதைத்துச் சோர்ந்தான்
சிந்தையின் மருட்கை
உற்றார் திசைமுகன்
முதலாம் தேவர்.

310

2233 வேறு

அன்னதொர்
எல்லையில் ஆளி
முகத்தோன்
முன்னுறு பூதம்
முழங்கொலி நீத்தம்
என்னதும் அங்கை
இராயிரம் ஓச்சி
உன்னுமுன் வாரினன்
உண்டல் பயின்றான்.

311

2234 ஈட்டுறு பூதரி ருங்குமு
வத்தை

நீட்டினன் அள்ளுதல்
நேமிகள் மாறாய்
மாட்டுறு

கொண்டல்கள் வாருவ
போலும். 312

2235 ஆயிர கோஃயொ

ரங்கையி னாகப்
போயின பாணிகள்
பூதரை அள்ளச்
சீய முகங்கெழு
செம்மல் அகன்பேழ
வாய்களில் இட்டு
விழுங்கினன்
மன்னோ. 313

2236 மீனம தாக

வியன்படை அங்கைக்
கானுறு குன்று

கறித்திற னாக
வானபல் பூதரை
யட்டிடு சாலைப்
போனக மாமிசைந்
தான்புகை வாயான்.

314

2237 அண்டமொ ராயிர
மாங்கொரு பாங்கர்
விண்டு வெவ் வேறு
விளங்குவ போலுங்
கண்டகன் வெய்யக
ணங்களை எல்லாம்
உண்டிடு கின்ற
உலப்பில பேழ்வாய்.

315

2238 செப்பரும்
வென்றிகொள் சீயமு
கத்தோன்

கைப்புரு பூதக
ணத்தினர் யாரும்
அப்பெரு வாய்களின்
ஆற்றுறு மாக்கள்
உப்பிடை சென்றென
உற்றனர் அன்றே.

316

2239 தானவன் அங்ஆஆ
தனிற்படு பூதர்
மேனிகழ் வாய்தொறு
மேவரு பான்மை
ஊனமில் விண்ணவர்
ஊர்தொறும் இம்பர்
மானவ ரியாரும்
வழிக்கொளல்
போலும்.

317

2240 மண்ணிது
அன்றெனின் வானவர்

வைகும்
விண்ணிது
அன்றெனின்
வெவ்வசு ரேசர்
நண்ணுல கீதென
நாடினர் தீயோன்
கண்ணகல் வாயது
கண்டிடு பூதாடி.

318

2241 வாய்க்கொளும்
எல்லை மடங்கல்
முகத்தோன்
முக்குடன் அஞ்செவி
மூலமும் வல்லே
நோக்கினார் இங்கிது
நூழைகொல் என்னா
ஊக்கொடு சிற்சில
ரோடினர் போனார்.

319

2242 அந்தமில் சீயன்
அகன்பெரு
வாய்போய்க்
கந்தரம் நீங்கினர்
நெஞ்சு கடந்தார்
உந்திபு புகுந்தனர்
ஒண்புவி யுள்ளோர்
சிந்துறு கீழநிலை
வென்றுறு மாபோல்.

320

2243 சீயமு கங்கெழு
செம்மலு யிர்ப்பிற்
போயினர் உந்தி
புகுந்தவர் சில்லோர்
ஆயிரம் யோசனை
யந்தரம் மீண்டு
மேயினர் அங்கவன்
மீண்டவு யிர்ப்பால்.

321

2244 வெவ்விட மென்ன
விளங்ககசு ரேசன்
துவ்விட வேயக
டுற்றிடு தொல்லோர்
அவ்விடம் யாவனும்
ஆதியை உன்னற்
கிவ்விட மேயினி
தென்றனர் சில்லோர்.

322

2245 வேறு
களித்தவன் மடியுது
கணவ ராயிடைக்
கிளைத்தனர் கைகளிற்
படையிற் கீறினர்
துளைத்தனர்
கெடாமையில்
தொல்லை

வன்மைபோய்

இளைத்தனர் ஒருசிலர் 323

யாது செய்வரால்.

2246 ஆயிரம்

வெள்ளமாம் ஆடற்

பூதரை

வாயிடைப்

பெய்துதன் அகட்டில்

வைத்துள

சீயமா முகத்தவன்

செயலைப் பற்பகல்

ஓய்வற மொழியினும்

ஓழிதற் பாலதோ. 324

2247 இத்திறம் நிநழ்ந்திட

ஈண்டு பாரிடர்

பத்துநா றெனப்படும்

பரவை நீத்தமுங்

கைத்தலம் வாரினன்
கயவன் மோட்டினுள்
வைத்தலுங் கண்டனர்
வானு ளோரெலாம். 325

2248 எண்கெழு பூதரை
நுங்கி னான்இனி
மண்கெழு
பொருளெலாம் வாரி
நுங்குமால்
விண்கெழு நம்மையும்
விரைவிற் பற்றியே
உண்குவன் எனமருண்
டும்ப ரோடினார். 3261

2249 நேடிய ஒற்றுவர்
நின்றி லார்விரைந்
தோடினர்
அவுணர்கோன்

உபயத் தாள்மலர்
சூடினர் சென்னியில்
தொழுத கையினர்
மாடுறு பலசன மகிகச்
கூறுவார்.

327

2250 ஏதமில் அரிமுகத்
திளவல் கந்தவேள்
தூதனைப் பிறர்தமைத்
தொலைவில் பூதரில்
பாதியை
நாண்வலைப் படுத்து
வீட்டியே
ஆதவன் எழுகிரி
யகத்தர் ஆக்கினான்.

328

2251 ஈங்கிது வினவியே
ஈசன் தன்மகன்
தாங்கிய வேலொடு

சமரின் ஏற்றிட
ஓங்குமோஃஃ
வடிவுகொண் டுனது
வின்னவன்
ஆங்கெதிர் பூதரை
அள்ளி நுங்கினான்.

329

2252 இவ்வரை நிகழ்ந்தன
இனைய இத்துணை
மைவரு மிடற்றினன்
மதலை
யோடுபோஃஃக்
கவ்வையை
இயற்றிடுங் கன்னல்
ஒன்றினில்
தெவ்வர்கள்
இலரெனச் செய்து

2253 என்னலும் அரியணை

இகந்து போய்த்தழீஇ

நன்னய மொழபல

நவின்று தூதுவர்

உன்னினர்

விழைந்தசீர் உதவி

மன்னவன்

தன்னுழை ஒருவனை

நோக்கிச் சாற்றுவான். 331

2254 கந்தனொ டரிமுகன்

கனன்று

போர்செய்வான்

முந்துள தானையின்

முடியும் பற்பல

இந்தநன் னகருறை

படைகள் யாவையும்

உந்துதி ஆயிடை
ஒல்லைநீ யென்றான். 332

2255 சாற்றிய வுரைகொடு
தாழ்ந்து கம்மியன்
காற்றென அமரிடைப்
போமின் போமினென்
றேற்றுரி முரசினை
எறிவித் தானரோ.

333

2256 பணையொலி
கேட்டலும் பதியுள்
வைகிய
இணையறு தானைகள்
வெளடீளம்
யாவையும்
மணிகெழு
வகுப்புடன் ஆர்த்துச்

சென்றுசூர்த்

துணையவன் அமர்புரி 334

சூழல் புக்கவே.

2257 அம்புதி யாமென

அனிகஞ் சென்றுழித்

தும்பையஞ் சிகழகைச்

சூரன் என்பவன்

எம்பிதன் போர்வலி

காண்பன் யானெனாச்

செம்பொனந்

தவிசினுந் தீர்ந்து

போயினான்.

335

2258 தன்பெரு மந்தித

நடுவண் தங்கிய

கொன்பெருஞ்

சிகரியாம் மேருக்

குன்றின்மேல்

இன்புறும்
திருவொடும் ஏறி
னானரோ
பொன்புனை
இதயமேல் இரவி
புக்கென.

336

2259 தாதவிழ் தார்முடித்
தம்பி கொண்டதோர்
மேதகு வடிவமுந்
தமியன் வேளுறப்
பூதர்கள் உண்டியாய்ப்
போன தன்மையுங்
காதலின்
அவுணர்கோன்
கண்ணின்
நோக்கினான்.

337

2260 வருமித மென்றுமன்

னுயிர்கட் கல்லல்செய்
கருமித வழிக்கொரு
கனலில் தோன்றினான்
பெருமிதம் விம்மிதம்
பெரிதும் எய்தினான்
உருமித மாமென
நகைக்கும் ஓதையான். 338

2261 இங்கிவன் நின்றிட
இதற்கு முன்னறே
சங்கையில் பாரிடத்
தானை முற்றவுஞ்
சிங்கமா முகத்தவன்
நுகருளு செவ்வியின்
அங்குறும் அறுமுகன்
அதனை 339
நோக்கினான்.

2262 ஒருத்தனை யாகியே

உலகெ லாமடும்
நிருத்தன தருள்மகன்
நேர லாரொடுஞ்
செருத்தொழில்
புரிவதோர் சிறிய
ஆடலைக்
கருத்திடை
உன்னின் கணிப்பில்
ஆற்றலான். 340

2263 வேறு

செய்ய தாமரை
வனங்களுஞ்
செங்கதிர் தொகையும்
ஐய சேயொளி
ஈன்றிருந் தென்னஆ
றிரண்டு
கையும் மூவிரு

முகங்களும்
உடையவன் காலோன்
வையம் உந்திட
அடுதொழில்
இயற்றுவான்
வந்தான்.

341

2264 வேறு

வந்திடு கின்ற காலை
வயப்பெரும் பூதர்
யாரும்
அந்தமுற் றதனை
யோரா அடுகரி
பரிதோர் செற்ற
வெந்திறல் அவுணர்
கோன்றன் மேதகு
படைஞர் முற்றுங்
கந்தவேள் தன்னைச்

சூழ்ந்தாஃ கனலிசூழ்
கடலே யென்ன.

342

2265 சூழ்தரும் அவுண வீரர்
தொலைவில்தம்
படைகள் முற்றும்
றுழ்தரும் உருமிற்
பெய்ய உலகுடை
முதல்வன் காணாக்
காழ்தரு மேரு அன்ன
கார்முகன் ஒன்று
வாங்கி
வீழ்தரும் அருவி
போலும் வியன்குணத்
தோதை கொண்டான். 343

2266 ஆயிர கோடி ஞாலத்
தண்டங்கள் வெடித்த

மற்றைப்
பாயிரும் புனலின்
அண்டப் பத்திகள்
பகிர்ந்த பாங்கர்
தீயழல் அண்டங்
கீண்ட செறிமருத்
தண்டம் விண்ட
மீயுயர் வெளமு
தண்டம் வெய்தென
உடைந்த அன்றே. 4

344

2267 அப்பெரு நாணின்
ஓதை அரிமுகன்
தானை மள்ளர்
செப்புறு கேள்வி
யாற்றுஞ் செவிப்புலம்
புகுத லோடுங்
கைப்படை சிந்தி

வீழ்ந்தாஃ கவிழ்ந்தன
களிறு மாவும்
ஒப்பில்சீர் அருளித்
தேர்கள் ஒல்லென
உடைந்த அன்றே.

345

2268 முரிவிற் கொண்ட
நாணின் முழக்கினை
வினவி யற்றால்
பாரிடைக் கவிழ்ந்த
தானைப் பரப்பையும்
நோக்கி நின்றான்
ஆரிதைப் புரியும்
நீரார் அரன்மகன்
இவனாம் முன்னம்
தாரகற் கடந்தான்
என்கை சரதமே
போலு மென்றான்.

2269 வாலுளை அலங்கு
 நெற்றி மடங்கலோன்
 இனைய கூறிப்
 பாலகன் வன்மை
 யானே படுத்தனன்
 மீள்வ னென்னாக்
 காலுடை நெடுந்தே
 ரோடுங் கையனோர்
 கணத்தின் நோந்து
 வேலுடை அண்ணல்
 தன்னை நோக்கினன்
 விளம்ப லுற்றான்.

2270 கண்ணுதல் முதல்வன்
 மைந்த கழறுவன்
 ஒன்று கேண்மோ

எண்ணலர் வலியை
மாற்றல் இறையவர்
கடனே அற்றால்
விண்ணவர்
தமைத்தண் டித்தோம்
அவர்க்குளும்
அல்லை வேறோர்
நண்ணலன் எமருக்
கில்லை நடந்ததென்
னமருக் கென்றான்.

348

2271 உறைதரும் அளியன்
தன்னை வலியவன்
ஒறுக்கின் நாடி
முறைகெழு தண்ட
மாற்றி அண்டங்கள்
முழுவ துக்கும்
இறையினைப் புரிதும்

அற்றால் நீவிர்கள்
இமையோர்க் கிட்ட
சிறையினை அகற்ற
வந்தேஞ் செருவுமத்
திறத்துக் கென்றான்.

349

2272 எங்கள்நா யகமா
யுள்ள இறையவன்
இனைய கூறச்
சிங்கமா முகத்து வீரன்
உருமிடி திளைத்த
தொப்ப
அங்கையோ டங்கை
தாக்கி அண்டமுங்
குலுங்க நக்குப்
பொங்குவெஞ் சீற்ற
மேலான் இங்கிவை
புகலல் உற்றான்.

350

2273 ஈங்கெமர் தமையும்
வென்றாய்
இமையவர் சிறையும்
இன்றே
நீங்கினர் ஆவர் நீயும்
நீக்குதி போலும்
போலும்
நாங்களும் அளியர்
தாமே நன்றுநின்
சூழ்வே ஆற்றல்
ஓங்கிய துனது
மாட்டே உண்மையி
தன்றி யுண்டோ.

351

2274 இந்திர குமரன்
தன்னை இமையவர்
குழுவை வாரி

வெந்தளை மூழ்கு
வித்து வீட்டிய
சிறையை நீக்கல்
சந்திர மௌலி
அண்ணல் தன்னினும்
முடியா தென்றால்
மைந்தன்நீ ஒருவன்
கொல்லோ முடித்திட 352
வல்லை மன்னோ.

2275 கண்ணுதல் உனக்குத்
தந்த காமரு சுடர்வேல்
ஆற்றல்
எண்ணலன் மறலி
யாகி இகழ்ந்துபோர்
இயற்றி னானை
உண்ணிகழ் ஆவி
கொண்டாய் ஓடினால்

உய்தி ஈண்டு
நண்ணிய தன்மை
எங்கண் நல்வினை
தந்த தன்றே.

353

2276 கடம்பமர் கண்ணி
யாய்கேள்
கடவுள்வேல்
கொண்ட ஆற்றல்
திடம்படு நினது
வன்மை யாவையுந்
தெரிதந் துள்ளேன்
தடம்படு குவவுத்
திண்டோள் தாரகன்
போல ஞாட்பின்
மடம்படு கின்ற
தில்லை வல்லைபோர்
புரிதி மாதோ.

354

2277 பொருதிறல் வயவர்
யாரும் பூதரிற் பலரும்
மாய்ந்தே
எரிகதிர் உதயம்
புக்கார் ஏனையோர்
நீயுங் காண
விரைவில்என் அகடு
சேர்ந்து விளிந்தனர்
தமியன் நின்றாய்
செருவினை
இழைத்தும் இன்னும் 355
ஊக்கமே சீரி தம்மா.

2278 தாதவிழ் தருவின்
நீழற் சயந்தனை
அமரர் தம்மைத்
தீதுறு சிறையின் நீக்கச்
சென்றநீ துணைவ

ரோடு

பூதர்தந் தொகையை
வாளா போக்கினை
தமியன் நின்றாய்
ஊதியம் இதன்மேல்
உண்டோ உனக்கிது
கிடைத்த தன்றே.

356

2279 முனைகெழு சமரின்
வந்து முடிந்தனர்
முடிவி லாதார்
இனைவொடு புறந்தந்
தேகி இரிந்துளார்
தொகையும் அ·தே
அனையதை உணராய்
கொல்லோ அமர்குறித்
தீண்டு வந்தார்
கனவினும் விடுவ

துண்டோ கடவுளர்
சிறையை என்றான்.

357

2280 என்றசொல் இறுக்கு
முன்னம் இராறுதோ
ளுடைய வள்ளல்
நன்றிவன் கொண்ட
தென்னா நகைசெய்து
சிலையிற் பூட்டி
ஒன்றொரு வயிர
வாளி ஒல்லெனத்
துரப்பத் தீயோன்
பொன்றிகழ் மருமம்
புக்குப் புறத்துரீஇப்
போய தன்றே.

358

2281 அருவிய னாக
முள்ளான் அகன்பெரு
விழகட் கூறாய்

அருவிய னாக மன்ன
அரிமுகன் ஐயன்
செங்கோல்

அருவிய னாக மூழ்க
அலக்கணுற் றிழியுஞ்
செந்நீர்

அருவிய னாக
நின்றான் அமரர்மற்
றதுகண் டார்த்தார்.

359

2282 கற்றையங் கதிர்வேல்

அண்ணல் காமரு

பகழி பாய

மற்றவன் புறனும்

மார்பும் வாயில்க ளாத

லோடும்

மற்றது நோக்கித்

தீயோன் அகட்டுறை

கணங்கள் முற்றும்
புற்றெழு சிதலை
யென்ன அந்நெறி
துருவிப் போந்த.

360

2283 உய்குறு கணத்தின்
தானை உந்தியை
ஒருவி வாளி
செய்குறு வாயில்
நீங்கித் தெழிப்பொடு
புறத்திற் போக
மைகிளர் புந்தி
வெய்யோன் மற்றது
கண்டு சீறிக்
கைகொடு நெறியை
மாற்றிக் கந்தன்மேல்
ஒருதண் டுய்த்தான்.

361

2284 அண்டம்விண்

டதுகொல் என்ன
அணிமணித் தொகுதி

ஆர்ப்பத்

தண்டம்வந் திடுத

லோடுந் தன்னிகர்

இல்லா அண்ணல்

கண்டனன்

இமைப்பில் நான்கு

கணைதொடக்

கதையைச் சிந்தி

ஒண்டிறற் சூரன்

பின்னோன் நெற்றிபுக்

கொளித்த அன்றே.

362

2285 ஒளர்த்திடு கின்ற

காலை உருகெழு

மடங்கற் பேரோன்

களித்திடல் ஒருவி
மேலைக் கடுஞ்சினக்
கோட்புச் சிந்தித்
தெளர்த்திடும்
உணர்வும் இன்றிச்
செய்யகோல் செலுத்து
மன்ன
அளித்திட லொழிந்த
காலத் துலகம்போல்
அழுங்கி நின்றான். 363

2286 வேறு

பேர்ந்திடும்
உணர்வொடும்
பிரிவில் துன்பொடும்
சேர்ந்திடும் அரிமுகத்
தீயன் நின்றுழி
வார்ந்திடு குருதிதோய்

வாயில் மூடுகை
சோர்ந்தன அருளவரத்
தொலைந்த
மாயைபோல்.

364

2287 அறந்தவிர்ந்
தொழுகினோன் ஆகந்
தன்னிடைத்
திறந்திடு நெறிகளால்
சிறையின்
வைப்பொரீஇப்
பறந்திடு புள்ளெனப்
படர்ந்து கந்தவேள்
புறந்தனில் வந்தன
பூதம் யாவுமே.

365

2288 அன்றரி முகத்தவன்
அலைத்து நுங்கின
கொன்றன எறிந்தன

கூளி யாவையும்
வென்றிகொள்
வேற்படை விமலன்
ஆணையால்
துன்றிவந் தடைந்தன
தொன்மை கூடியே.

366

2289 வேறு

அன்னதொரு காலை
அறுமா முகக்கடவுள்
தன்னிகரி லாத
தனக்கிளையோர்
தங்களையும்
துன்னலுறு பூதத்
தொகையோடீடுகள்
யாவரையும்
உன்னியவர் தம்பால்
ஒருகோல்

தொடுத்தனனே.

367

2290 உந்தும் பகழி உத்தி
பலகடந்து
முந்துங் கதிருதயம்
முன்னுற்று
மொய்ம்பர்தமைப்
பந்தம் கொடுசூழ்ந்த
பாசவலை சிந்திடலுங்
கந்தன் தனதருளாற்
கண்டுயில்வார்
போலெழுந்தார்.

368

2291 பாசத் தளையிற்
படுவார் அதுநீங்கி
மாசற்ற நல்லுணர்வு
வந்தெய்த
உய்ந்தனராய்ப்

பேசற் கரியஇன்பம்
பெற்றோ஁ர்கள்
தாமாகி
ஈசற் கினியான்
இணையடிகள்
வாழ்த்தெடுத்தார்.

369

2292 ஆங்கதுகா லத்தில்

அறுமுகவேள்
உய்த்தகணை
பூங்கமலத் தோனுதவு
புட்பகத்தின்
மாட்சியதாய்த்
தீங்கிலிள
மைந்தர்தமைச் சேனை
யொடுமுகந்து
தாங்கி விசும்பின்
தலைக்கொண்டு

சென்றதுவே.

370

2293 என்று திகழ்வெற்பை
இகந்தேழ் கடல்நீங்கிச்
சென்று கடிது
செருநிலத்திற்
சேனையொடு
நின்ற குமரன்
நெடுந்தாள்
முனமுய்த்துத்
துன்று கணைபொதிந்த
தூணியிடைப்
புக்கதுவே.

371

2294 அந்த அமையத்தில்
அடல்வீர
மொய்ம்பினனும்
இந்திரனும் போற்றும்
இலக்கருடன்

எண்மார்களும்
அந்தமி லாப்பூத
அனிகங்
களும் அளியால்
கந்தன் இணையடிகள்
கைதொழுது
தாழ்ந்தனரே.

372

2295 நீக்கம்

பெறாதுயிர்க்குள்
நின்றானைத்
தொல்வறிஞன்
ஆக்கம் பெற்றென்ன
அடிவணங்கிப்
போற்றுதலும்
வீக்குங்
கணைகழற்கால் வீரர்
தமைநோக்கித்

தேக்குங்
கருணையினால்
ஈதொன்று
செப்பினனால்.

373

2296 தொக்கீர் அவுணன்
தொடுமாயைச்
சூழவலையில்
புக்கீர் புலர்ந்தீர்
புலன் அழிந்தீர்
யாப்புறவும்
தக்கீர் உதயந்
தனிற்புகுந்தீர்
இவ்வாறு
மிக்கீரும் நொந்தீர்கள்
போலும்
மிகவென்றான்.

374

2297 முந்தை உணர்வு
முடிந்தாலென்
னாருயிர்போய்
அந்த நிரயத் தழுந்தி
அயர்ந்தாலென்
வெந்துயரம் மூழ்கி
வினைப்பிறவி
புக்காலென்
எந்தை
அருளுண்டேல்
எமக்கென்
குறையென்றார்.

375

2298 ஆங்காகும் எல்லை
அருமறையுந் தேறரிய
ஓங்கார மூலத
துணர்வாய்
உறைபகவன்

நீங்கா நெறியான்
நிறைபே ரருள்புரியப்
பாங்காக நின்ற
பரிசனர்கள்
போற்றினரே.

376

2299 வேறு

அன்னதொ
ரமைதியில் அண்ணல்
வார்சிலை
துன்னுறு நானொலி
கேட்டுச் சோர்வுறா
முன்னுற வீழ்படை
முதல்வன ஆடலை
உன்னுறு
செய்கையால் எழுந்த
ஒல்லையில்.

377

2300 ஈங்கிவன் ஒருமகன்

எமையெ லாஞ்சிலை
தூங்கிய நாணினால்
தொலைக்குங்
கொல்லெனாத்
தாங்கிய படையுடைத்
தருவர் தானைகள்
தீங்கனல் பரந்தெனச்
சினங்கொண்
டார்த்தவே.

378

2301 ஆழிமால் கடல்புரை
அவுண மாப்படை
காழுலாம் பலபடைக்
கலமுஞ் சிந்தியே
ஊழநாள் எல்லையின்
உலகெ லாமடுங்
கேழிலான்
மதலையைக் கிளர்ந்து

2302 சுற்றிய வேலையின்
முறுவல் தோன்றிட
நெற்றியங்
கண்ணுடை நிமலன்
மாமகன்
கொற்றவெஞ்
சிலையினைக்
குனித்துப் பூட்டியே
செற்றிய கணைமழை
சிதறி னானரோ.

2303 அங்கியின் வடிவின
ஆலம் போல்வன
கங்குலை நிகர்ப்பன
காலற் கொப்பன
பொங்கிய
வெஞ்சினப் புயங்கம்

நேர்வன

செங்கதிர் மலைவன

செம்மல் வாளியே.

381

2304 மின்னினுஞ் சுடரின

உருமின் வெய்யன

பொன்னுறழ் நிறத்தன

மணியின் பொற்பின

மன்னிய வானவில்

மாறு கொள்வன

பன்னிறம் படைத்தன

பகவன் வாளியே.

382

2305 வேறு

சூலம் போல்வன

தோமரம் போல்வன

சுடர்வாய்

ஆலம் போல்வன

நாந்தகம் போல்வன

அடல்வேற்
கோலம் போல்வன
கழுமுளும் போல்வன
குலிச
சாலம் போல்வன
ஆறுமா முகன்விடு
சரங்கள்.

383

2306 அறத்தை நல்கலின்
அந்தணன் போல்வன
அகிலத்
திறத்தை அன்பொடு
போற்றலிற்
செங்கண்மால்
போல்வ
ஒறுத்து மன்னுயிர்
உண்குறும் அவுணரை
ஒருங்கே

இறுத்தல் செய்திடுந்
தன்மையால் ஈசனே
போல்வ.

384

2307 காற்றிற் செவ்விதிற்
செல்வன கறங்குவ
கடுங்கட்
கூற்றிற் கொப்பன
மனத்தினுங் கடியன
கொடுந்தீ
நூற்றுக் கோடிகள்
அணுகினும்
விசையினால்
நொய்தின்
மாற்றத் தக்கன
குமரவேள்
விடுத்திடும் வாளி.

385

2308 ஒன்று தொட்டிடிற்

கோடியாம்
ஒல்லையில்
அவையுந்
துன்று கோடிமேற்
கோடியாம் மேலுமத்
தொகையே
அன்றி யாரதற்
கெண்கொடுத்
துரைபபவர் அநந்தம்
என்று சொல்வதே
முருகவேள்
தொடுங்கணைக்
கிலக்கம்.

386

2309 கார்பி ளந்திடும்
அளக்கரை உண்டிடுங்
கதிரோன்
தேர்பி ளந்திடும்

வடவையை
விழுங்குறுந் தேவர்
ஊர்பி ளந்திடும்
மேருவைப்
பிளந்திடும் உலவாப்
பார்பி ளந்திடும்
ஞானநா யகன்விடும்
பகழி.

387

2310 வரைகி ழிப்பதும்
புவியினைப்
பிளப்பதும் வரம்பில்
திரைக டற்குடித்
திடுவதும் பிறவுமோர்
சிறப்போ
அரிய வாயிர
கோடியண் டங்களாம்
அனைத்தும்

உருவி நிற்கில
பின்னரும் ஓடுமென
றுரைக்கின்.

388

2311 தொடுநெ டுங்கணை
இவ்வகை செறிதலுஞ்
சூழ்வாஃ
அடிது ணிந்தன
கைத்தலந் துணிந்தன
அணிதோள்
முடிது ணிந்தன
உரந்துணி வுற்றன
முகில்தோய்
கொடிது ணிந்தன
இரதமுந் துணிந்தன
குலைந்தே.

389

2312 கரைகள் பட்டென

அவுணர்கள் பட்டனர்
கடலின்
நிரைகள் பட்டெனக்
களிறுகள் பட்டன
நிரந்த
திரைகள் பட்டெனப்
புரவிகள் பட்டன
செறிந்த
வரைகள் பட்டெனப்
பட்டன அளவைதீர்
மான்னேர்.

390

2313 ஒப்புக் கொண்டிடா
மேலையோன்
ஒன்றை ஒன்றார்க்குந்
துப்புக் கொண்டிடும்
அற்புதம்
உணர்ந்தவன்

தொன்னாள்
வைப்புக் கொண்டபா
ரண்டங்கள்
முழுவதும் வரம்பில்
அப்புக் கொண்டதோ
ரண்டமே ஆக்கிய
அதனால்.

391

2314 செப்பு றத்தகும்
விம்மிதம் அன்றிது
தேவர்
எப்பு றத்தருங்
காண்கிலார் எம்பிரான்
கணைகள்
ஒப்பு றத்தரும்
அண்டத்தின்
தொகையெலாம்
உரீஇப்போய்

அப்பு றத்தினில்

இடுவன அவுணர்தந்

தலைகள்.

392

2315 மூரி யண்டலர்

யாக்கைகள்

எடுத்துடன் முடுகிப்

பாரி யண்டங்கள்

ஆயிர கோடியும்

பகிர்ந்து

வாரி யண்டங்கள்

இடையிடை சிந்திமற்

றவற்றைச்

சோரி யண்டங்கள்

ஆக்குவ

அண்ணல்தொல்

கணைகள்.

393

2316 ஒண்டு ளிப்படு

குருதியும் அவுணர்கள்

உரமுங்

கண்ட துண்டமுஞ்

சென்னியுந்

தோள்களுங் கரமும்

முண்ட மாங்கரி

பரிகளும் விளிந்ததோர்

முற்றும்

அண்டம் எங்கணுஞ்

செறிந்தன அட்டிய

திறம்போல். 4

394

2317 புள்ளு லாவுவேல்

அறுமுகன் பகழிபோர்

புரிந்த

மள்ளர் மாப்படை

அலைப்பதோ

அரிதுவல் விரைவால்
அள்ளல் வாரிகூழ்
ஆயிர கோடியண்
டத்தின்
உள்ள தானவர்
தம்மையும்
முடிவுசெய் துலவும்.

395

2318 குமர நாயகன்
தொடுசரம் நிரத்தலுங்
குளிர்ந்த
கமல மாமலர்
முகைபொரு
முகத்தினர் கரத்தர்
தமர நேமிகொள்
புகழ்ச்சியர் வணங்குறு
தலையர்

அமரர் யாவரும்
வானிடைப்
பிழைத்துநின்
றார்த்தார்.

396

2319 கங்க முற்றன
கொடிபிற வுற்றன
கவந்த
சங்க முற்றன
குணங்கரும் உற்றன
தகுவர்
அங்கம் இற்றன
கரிபரி இரதமிற்
றனவால்
சிங்க மாமுகன்
ஒருவனும் நின்றனன்
செருவில்.

397

2320 மீயு யர்ந்நசூழ்
அண்டத்தின்
அளவெலாம் விரவ
மாய வன்மையிற்
கொண்டிடு
பெருந்தகை வடிவந்
தூயயன் வாளிகள்
பட்டுணர் வழிதலால்
தொலைந்து
சீய மாமுகன்
தொன்மைபோல்
நின்றனன் தேர்மேல்.

398

2321 நின்ற தீயவன்
தானுறும் அயர்ச்சியை
நீங்கிச்
சென்ற தன்படை
யாவையுங் கண்டிலன்

சிறுவன்
கொன்று வீட்டின
னென்பது தெரிந்துளங்
கொதியா
ஒன்று போலவோ
ராயிரஞ்
சிலைகள் கொண்
டுற்றான்.

399

2322 அலைவ ளைந்தபாற்
கடல்மிசைப் பத்துநூ
றம்பொன்
மலைவ ளைந்தமர்
தன்மைபோன்
மன்னன்மாட் டன்றித்
தலைவ ளைந்திடா
அரிமுகன் தனதுகைத்
தலத்தால்

சிலைவ ளைந்திடக்
குனித்தனன் சுடுசரந்
தெரிந்தான்.

400

2323 வேறு

சீய மாமுகன்
செஞ்சிலை பூட்டிநூ
றாயி ரப்பத் தடுசரம்
ஏவலும்

நாய கன்னது கண்டு
நகைப்புறா

ஓய்வில் வாளியொ

ராயிரந் தூண்டினான். 401

2324 ஆற்றல் மேதகும்

ஆயிரம் வாளியால்

மாற்ற லன்கணை மாரி

விலக்கியே

சாற்று தற்கரி தாகிய

தன்மையான்
வீற்றும் ஆயிரம்
வெங்கணை
யுந்தினான்.

402

2325 உந்து கோலையொ
ராயிரம் வாளியாற்
சிந்தி யேதிறற்
சிங்கமு காசுரன்
ஐந்து நூறிரண்
டாயிரம் வெங்கணை
எந்தை மேல்வர
ஏவினன் என்பவே.

403

2326 பதகன் வாளிகள்
பத்திலக் கத்தையம்
நுதிகொள்
வெங்கணை நூறுபத்
தாயிரங்

கதுமெ னத்தொடுத்
தேமறை காண்கிலா
அதிர்க ருங்கழல்
அண்ணல்
அகற்றினான்.

404

2327 திருத்த குந்திறற் சீய
முகத்தினான்
உருத்து வாளியொ
ராயிரந் தூண்டுறாப்
பரத்தின் மேற்படு
பண்ணவன் தேர்விடு
மருத்தின் மார்புற
வல்லை
அழுத்தினான்.

405

2328 ஆர ழற்சினத் தாளரி
மாமுகன்
கூரு டைக்கணை

நெஞ்சு குளித்திட
மாரு தப்பெய
ரோன்வலி சிந்திடாச்
சோரி மிக்கெழத்
துன்புற எய்தினான். 406

2329 பாகு பட்ட பருவரல்
நோக்கியே
வாகை அண்ணல்
வரிசிலை
கால்வளைஇ
ஏக நூறு பகழ்தொட்
டெண்ணலன்
சேகை மாண்கொடித்
தேரினை வீட்டினான். 407

2330 தேர ழிந்திடத் தீயரின்
தீயவன்
ஊர ழிந்த உடுபதி

போன்றுளான்
கார ழிந்திடக்
கல்லென ஆர்ப்புறாப்
பாரி ழிந்தனன்
பல்கணை வீசினான். 408

2331 வீசு கின்ற
வியன்கணை
யாவையும்
மாசில் காட்சியன்
வாளியின் மாற்றிடை
ஆசில் வெஞ்சரம்
ஆயிரந் தூண்டியே
நீசன் விற்களை
நீள்நிலஞ்
சேர்த்தினான்.

409

2332 அண்டலன் கொண்ட

ஆயிரஞ் சாபமுந்
துண்ட மாகித்
தொலைந்து நிலம்புக
விண்டு நான்முகத்
தோனும்
விண்ணோர்களுங்
கண்டு நின்று
கரமெடுத் தார்த்தனர். 410
0

2333 கோலு மிழ்ந்த
குனிசிலைக் கூட்டறக்
கால வெவ்வழல்
என்னக் கனன்றுளான்
சூல மொன்று
துளக்கினன் வீசினான்
ஆல காலம்
அளக்கர்உய்த்

2334 துன்ன லன்விடு
சூலத்தை ஏழிரு
கொன்னு னைக்கணை
தூண்டிக்
குறைத்திடாப்
பின்னும் ஆயிரம்
பேரழற் புங்கவ
மின்னெ னத்துரந்
தான்அடல்
வேலினான்.

2335 கொண்ட வேற்கைக்
குமரன் சரங்களைக்
கண்டு தீயன் கனன்று
கரந்தனில்
தண்டம் ஒன்றில்

தரைபடச் சிந்தியே
அண்டம் விண்டிட
ஆர்த்தனன் ஏகினான்.

413

2336 விடுத்த வாளி
பொடித்ததும்
வெவ்வியோன்
பிடித்த தண்டொடு
பேர்வதுங் காண்குறா
வடித்த ஏழ்கணை
தூண்டினன் வன்கதை
எடுத்த கையை
இருநிலஞ்
சேர்த்தினான்.

414

2337 சேர்த்து முன்னறத
தீயவன் தோளினும்
பேர்த்தும் ஆங்கொர்

பெருங்கை புறப்படப்
பார்த்த லம்புகு
தண்டினைப் பற்றியே
ஆர்த்து வீசினன்
ஆதியந் தேவன்மேல்.

415

2338 ஒட்ட லன்தொட

உற்றதண்
டத்தின்மேல்
நெட்ட ழற்கு
நிகர்களை ஆயிரம்
விட்ட றுத்தனன்
மேல்வரு பாந்தளை
அட்டி டுங்கதிர்
ஆதவன் என்னவே.

416

2339 அண்டர் நாயகன்

ஆயிரம் வாளியால்
தண்டம் வீழ்த்

தடிதலும் மாற்றலன்
கண்டு சீறிக் கடுந்திறல்
கூற்றிடைப்
பண்டை நாட்கொண்ட
பாசத்தை வீசினான். 417

2340 சுற்று பாசத்
தொடர்ச்சயை
நோக்கிவேள்
செற்றொ ராயிரந்
தீக்கணை தூண்டலும்
வற்றல் மாண்கொடி
வன்னியின் தீச்சுடர்
உற்ற தாமென
ஒண்பொடி யாயதே. 418

2341 வேறு
நாணற் றதுகண்
டனன்நா ணுறுவான்

ஏணுற் றிடுசே
யையிரா யிரமாம்
பாணித் தொகையைக்
கொடுபற் றிடுவான்
பேணிச் சினமோ
டுபெயர்ந் தனனே. 419

2342 சிங்கத் திறலோன்
வருசெய் கைதனை
எங்கட் கிறைநோக்
கியிரா யிரமாம்
வெங்கட் கணையா
யினவிட் டவுணன்
அங்கைத் தொகையா
வுமறுத் தனனே. 420

2343 கொற்றங் கெழுவுற்
றகுகன் கணையால்
செற்றந் திகழ்ஆ

ளரிசெய் யகரம்
அற்றம் புவிவீ
முமுன்அங் கைநிரை
முற்றும் புதிதா
கமுளைத் தனவே.

421

2344 அற்றுப் புவிவீழ்
தருமங் கைகளை
மற்றத் துணைவந்
தெழுமாண் கைகளால்
பற்றிச் செலஅன்
னதுபார்த் தனனால்
நெற்றிக் கண்அளித்
திடுநீள் சுடரோன்.

422

2345 ஓரா யிரம்வா
ளிகளுய்த் தவுணன்
ஓரா யிரநீண்
முடியொல் லையறா

ஈரா யிரம்வெஞ்

சரமே வியவன்

ஈரா யிரமொய்ம்

பும்இறுத் தனனால்.

423

2346 அன்பற்

றவன்மொய்ம் புகளற்

றனகண்

டின்புற் றனர்வா

னவர்ஈண் டியவை

முன்புற் றதுபோ

லமுளைத் தெழலுந்

துன்புற் றனர்யாக்

கைதுளங் குறுவார்.

4241

2347 கண்டான் இதுவிண்

ணவர்காண் பரியோன்

பண்டா லவனத்

திடைபா ணிசிகரந்
தண்டா தழல்கொய்
திடுதன் மையினால்
உண்டா கியவா
றெனவுன் னினனே.

425

2348 உன்னும் பொழுதத்
தினில்உம் பரெலாம்
என்னிங் கிவன்மாய்
வதெனத் தளர
முன்னம் பெயர்சிங்
கமுகன் முனியாச்
செந்நி றி·தோர்
மொழிசெப் பினனால்.

426

2349 உளைக்குங் கணைதள்
ளியுகம் பலநீ
கிளைக்குந்
தலைமொய்ம்

புகெடுத் திடினும்
முளைக்கின் றதலான்
முடிவுற் றிடுமோ
இளைக்கின் றனைநீ
கொல்எனைப்
பொருவாய்.

427

2350 மொய்யுந் துதவத்
தியல்முன் னலைநின்
ஐயன் தருமாற்
றல்அறிந் திலைபோர்
செய்யும் படிவந்
தனைசேய் ஒருநீ
உய்யும் படியன்
றுனதூக் கமுமே.

428

2351 மாண்டே வர்தமைப்
புரிவன் சிறைபோய்

ஆண்டே வருகின்
றதுமாற் றலுளேன்
ஈண்டே அழிகின்
றதுமில் லையிவண்
மீண்டே குதிநின்
னுயிர்விட் டனனால்.

429

2352 வேறு

என்னலும் அதனை
ஓரா எம்பிரான்
குமரன் சொல்வான்
உன்னுயிர் இழைத்த
எல்லை யொழிந்தது
கூற்றும் வந்து
பின்னூற நின்றான்
என்நீ பிதற்றுதி
உணர்வி லாதாய்
முன்னொரு கணத்தில்

நின்னை முடிக்குவன்
காண்டி யென்றான்.

430

2353 படைப்பவன் குரவன்

ஈது பகர்தலும்
அவுணர் கோமான்
இடிப்பென ஆர்த்துக்
குன்றம் இராயிரம்
பறித்து வீச
நொடிப்பினில்
அவற்றை வாளி
நூற்றின்நுண் துகள
தாக்கித்
தடப்பெரு மருமம்
மூழ்கச் சரங்களா
யிரத்தை உய்த்தான்.

431

2354 மாயிரு நெடுங்கண்

வாளி மார்பத்தை
அகழ்ந்து துன்னக்
காயெரி கலுமுங்
கண்ணான் கைகளால்
அளவை தீர்ந்த
பாயிருங் குன்ற நாடிப்
பறித்தலுங் கண்டு
செவ்வேள்
ஆயிரங் கணைதொட்
டன்னான் அணிமுடித்
தொகையை
வீழ்த்தான்.

432

2355 அறுத்திடு தலைகள்
வீழ ஆயிரஞ் சென்னி
வல்லே
மறித்தும்வந் தெழுத
லோடும் மடங்கல்மா

முகத்தன் முன்னம்
பறித்திடு குன்றம்
வீசிப் பருவலித்
தடந்தோள் கொட்டி
எறித்தரு கதிரும்
விண்ணோர் யாவரும்
உட்க ஆர்த்தான்.

433

2356 ஆர்த்திடு காலைச்
செவ்வேள் ஆயிரத்
திரட்டி கொண்ட
கூர்த்திடு பகழி
தூண்டிக் குன்றங்கள்
செற்று வெய்யோன்
தார்த்தட மொயம்பு
முற்றுந் தள்ளினன்
தள்ளு முன்னர்ப்
பேர்த்தும்வந் தெழுந்த

அம்மா தவத்தினும்
பெரிதொன் றுண்டோ.

434

2357 அத்திறங் ணண ஈதோ
ராடலா உன்னி

நூற்றுப்

பத்துடன் எட்டின்

காறும் பரஞ்சுடா

உருவாய் நின்றான்

மொய்த்திடு பகழ்

மாரி முறைமுறை

துரந்து மொய்ம்பன்

கைத்தலஞ் சென்னி

முற்றுங் கண்டதுண்

டங்கள் செய்தான்.

435

2358 திசைகளிற் போகும்

நேமித் திறங்களிற்

போகும் வெற்பின்

மிசைகளிற் போகும்
பாரின் மீதினிற்
போகும் மாந்தர்
நசைகளிற் போகும்
விண்ணோர்
நட்டிடைப் போகூ
சிங்கன்
இசைகளிற் போகும்
எங்கும் இற்றிடு
சிரமுங் கையும்.

436

2359 அகர தாதி யான
எழுத்தெலா மாகிப்
பின்னர்
மகரமு மான
மேலோன்*
வடிக்கணை துணித்து
வீசூ

சிகரமுந் துகர முற்றுஞ்
சேணிடைச் சென்று
மாயோன்
நகரமுந் தாவி அண்ட
கோளகை நண்ணு
கின்ற.

(* மகரமுமான
மேலோன் - மகரமீன்
உருக்கொண்ட
குமாரக்
கடவுள். இவ்வரலாறு
திருவுத்தரகோச
மங்கைப் புராணத்துள்
கூறப்பெற்றுள்ளது.)

437

2360 தூவுடை நெடுவேல்

அண்ணல்

சுடர்க்கணை துணித்து

வீச

மேலவன் தனது

சென்னி மெல்லிதழ்

அதுக்கி விண்மேல்

ஆவலங் கொட்டிச

செல்ல அச்சமுற்

றங்கண் நின்ற

தேவர்கள் மயக்கம்

எய்தித் திருநில

வரைப்பின் வீழந்தார். 438

2361 வஞ்சரை வஞ்சஞ்

செய்யும் வள்ளலார்

குமரன் தொட்ட

செஞ்சரம் அநந்த

கோடி சென்றுசென்

றறுத்து வீட்ட

எஞ்சலில் அவுணன்

மொய்ம்புந்
தலைகளும்
யாண்டுஞ் சிந்தி
விஞ்சையர் அமர்தற்
கொத்த வரைகளின்
மேவ லுற்ற.

439

2362 தூயவன் விடுதத
வாளி துணித்திடும்
ஒவ்வொர் சென்னி
வாயினை அடுபோர்
தன்னில் வந்தசில்
கணங்கள்நோக்கி
ஆயிர கோடி
கொண்ட களேவரம்
அதற்குள் இட்டு
மாயிருஞ் சிகர மாட
மற்றிதென் றுற்ற

2363 பாடுறு சிரத்தில் ஒன்று
பதைத்துவாய் பகிர
அங்கண்
ஆடுறும் அலகை
கோடி அகன்பிணக்
குவைகள் உய்த்து
மாடமீ தென்று புக்கு
மற்றது கடிதின் மூட
ஒடியுள் ளலைந்த
தக்கன் வேள்வியில்
உற்று ளார்போல்.

441

2364 மன்புரி அவுணர்
தோன்றல் வாய்பொதி
சென்னி புக்குத்
துன்புறும் அலவை

துண்டஞ் செவிநெறி
 துருவிப் போன
 *முன்பொரு
 முனிவன் இல்லை
 முயங்குவான்
 உறையுள் புக்கோன்
 இன்பொடு வன்மை
 சிந்தி நூழையால்
 இரிந்த வாபோல்.
 (* ஒரு முனிவன் -
 கௌதமன். இல் -
 அகலிகை.
 முயங்குவான்
 உறையுள் புக்கோன் -
 இந்திரன். நூழை -
 சலதாரை அல்லது
 தூம்பு.)

2365 ஒன்னலன் தனது
மொய்ம்பும் உருகெழு
சிரமும் வீழ்ந்து
பன்னெடுங் கிரிக
ளாக அவற்றிடைப்
பலசூர்ப் பேயுந்
துன்னுறு கொடியுஞ்
சூழ்வ தொல்லையிற்
பொறிகள் நீங்க
முன்னவள் பதாகை
யோடு முறையில்வந்
துற்ற வாபோல்.

443

2366 அரண்டருங் கழலான்
இவ்வா றறுத்தலும்
அவுணர் கோமான்
முரண்டகு சிரமுந்
தோளும் பின்னரும்

முளைப்ப நோக்கித்
திரண்டபல் கணைக
ளோச்சிச் சென்னியில்
ஒன்றுங் கையில்
இரண்டுமே நிறுவிப்
பின்னர் யாவையுந்
தடிந்தான் அன்றே.

444

2367 நீளுறு பதலை சிந்தி
நின்றமர் இயற்று
கின்ற
கோளரி முகத்து வீரன்
குறைந்திடு முடிய
இற்ற
தோள்களும் முன்ன
ரேபோல் தோன்றிடப்
புகுதும் எல்லை
ஆளுடை முதல்வ

னாகும் அறுமுகன்
அதனைக் கண்டான்.

445

2368 நாற்றிசை முகத்தி
னானும் நாகரும்
பிறரும் உட்கச்
சீற்றம துளன்போல்
ஐயன் சிறிதவண்
உரப்ப லோடும்
மாற்றல னாகி நின்ற
மடங்கல்மா முகத்தன்
தன்பால்
தோற்றிடு சிரமுந்
தோளுந் துளங்கிமீண்
டொளித்த அன்றே.

446

2369 ஐயன துங்கா ரத்தால்
அரிமுகன் சிரமும்

மொய்ம்பும்

மெய்யிடை

யொடுங்கிற் றம்ம

மேவினார் தம்மை

நோக்கி

மையுறு கருந்தா தன்ன

வன்புறக் கமடஞ்

சென்னி

ஒவ்யென யாக்கை

தன்னில் ஒளத்திடுந்

தன்மை யேபோல்.

447

2370 குன்றினை எறிந்த

வைவேற் குமரவேள்

கணையால் இற்ற

தன்றலை பானி

தோன்றாத்

தன்மையை அவுணன்

பாரா

ஒன்றற முந்து

பன்னாள் உணர்ந்திடு

விஞ்சை முற்றும்

மன்றிடை அயர்த்தோ

னென்ன மானமுற்

றமுங்கி நின்றான்.

448

2371 அங்கது கண்டு

செவ்வேள் அருள்புரி

கின்றான் நந்தம்

வெங்கணை பலவுஞ்

சென்று வீட்டிய

தலையும் உன்றன்

செங்கையுந் தோன்றிற்

றில்லை எழுகெனச்

செப்பு கைய

இங்குநீ பட்ட

பின்கொல்

முளைத்திட இருந்த

தென்றான்.

449

2372 இருதலை

அயில்வேல்

அண்ணல் இற்றன

சிரந்தோள் என்றே

கருதலை என்பே

ராற்றல் கடவுளர்

யாருந் தேர்வர்.

ஒருதலை இருகை

கொண்டே

உலகெலாந்

தொலைப்பன்

என்னாப்

பொருதலை உன்னி

யாங்கோர்

பொருப்பினைப்

450

பறித்து விட்டான்.

2373 விட்டிடு பிறங்கல்

தன்னை விரிஞ்சனுக்

காசான் காணூஉ

நெட்டிலை வாளி

ஒன்றால் நீறுசெய்

திடுத லோடும்

பட்டது தெரிந்து

மாய்வோன்

அமரிடைப் பாணி

யோடும்

இட்டிடு தண்டம்

ஒன்றை எடுத்துநின்

றிதனைச் சொற்றான். 451

2374 வேலினால் எறியு

மாறும் வெஞ்சிலை

வளைய வாங்கிக்
கோலினால் விடுத்த
தொன்றைக்
குறைத்திடு மாறும்
அல்லால்
பாலநீ படைகள் வேறு
பயின்றதொன்
றிலைகொல் என்னா
மூலகா ரணமாய்
நின்ற முதல்வன்மேற்
கதையைத்
தொட்டான்.

452

2375 வெஞ்சின அவுணன்
சொற்ற தன்மையும்
விடுத்த தண்டுஞ்
செஞ்சுடாடி மேனி
வள்ளல் சிந்தையின்

மதித்து நோக்கிக்
கஞ்சம தனைய
வோர்கைக் காமரு
குலிசந் தன்னை
வஞ்சகன் உயிருண்
டொல்லை வருகென
விடுத்தான் மன்னோ. 453

2376 விடுத்திடு குலிச மேகி
விரைந்தெதிர் தண்டந்
தன்னைப்
பொடித்தது போலும்
மென்னப் பூழிசெய்
தடுக்கல் செல்லும்
இடித்தொகை யென்ன
மார்பத் தெய்தியே
அவுணன் ஆவி
குடித்தது புறத்துச்

செந்நீர் கொப்பளித்
தேகிற் றன்றே.

454

2377 வேறு

தூண்டா விடுகுலிசந்
துண்ணென்ற கர்மார்ப்
கீண்டாவி கொண்டு
கிழித்துவெரிந்
சென்றிடலும்
வீண்டான்

பதைபதைத்தான்
வீழ்குருதி நீரலைப்ப
மாண்டான் கிடந்தான்
மடங்கல்முக
வெய்யோனே.

455

2378 அங்கப் பொழுதில்

அடற்குலிசம்
வான்போகிக்

கங்கைப்
புனல் ஆழ்ந்து
காமருபூந் தாதாடிச்
சங்கத் தவர்க்குள்
தலையாந்
தமிழ்ப்புலவன்
செங்கைக் குள்வந்து
சிறப்புந்
றிருந்துளதால்.

456

2379 பார்த்தார்இந்
நீர்மைதனைப்
பங்கயத்த
னாதிவிண்ணோர்
ஆர்த்தார்
முறுவலித்தார்
ஆடினார் பாடிமலர்
தூர்த்தார் மகிழ்ந்தார்

தொழுதார்எங்
கோன்புடையில்
போர்த்தார் வணக்கம்
புரிந்தார்
புகழ்ந்திட்டார்.

457

2380 என்னா யகன்அவ்
விமையோர்கள்
எல்லோருக்குந்
தன்னா ரருள்செய்து
சாரதவெளட
ளத்தினொடும்
மின்னார்
புகர்அயில்வேல்
வீரரொடு
மீண்டனனால்
பொன்னா டெனவே
புனைந்தபாலன்

2381 பாசறையின்
கண்ணேகிப்
பாரிடத்தோர்
சூழ்போத
வாசவனும்
நான்முகனும்
மற்றோரும் பாங்காகக்
கேசரிகள் தாங்குங்
கிளர்செம்பொற்
பீடிகைமேல்
ஈச னெனவே
இனிதருள்செய்
துற்றனனே.

2382 வெற்றிநெடு
வேலோன் வியன்பா

சறையிருப்ப
மற்றவனொ டாடி
மடங்கல்
முகத்தவுணன்
செற்றுகொடி யுண்ணச்
செருநிலத்தின்
மாய்ந்ததனை
ஒற்றர் தெரி குற்றே
மகேந்திரத்தில்
ஒடினரால்.

460

2383 ஆடல் இளையோன்
அவண்வீழ்ந்
ததுநோக்கி
வீடினனோ
மான்றனனோ
என்றைய
மேல்கொண்டு

நீடு சிகரியிடை
நின்றோன்
பதங்கள்முடி
சூடி அவலித்துத்
தொழுதிதனைச்
சொல்லினரால்.

461

2384 குன்றம் பிளந்த
குமரேசன்
வச்சிரத்தால்
உன்றம்பி ஆவி
ஒழிந்தான்
அவன்மிசையப்
பொன்றுங் கணத்தோர்
பொருப்புற்றார்
எல்லோருஞ்
சென்றுய்ந் தனரீது
திண்ணமெனச்

2385 வேயுற் றவர்சொல்
வினவியுரோ
மங்களெலாந்
தீயப் பொறிதுரப்பச்
செங்கட் புனல்பெருக
வாயிற் புகைசெல்ல
வாடிப் பதைபதைத்து
நோயுற்று
வெங்கனலை
நுங்கினர்போல்
வீழ்ந்தனனே.

2386 வண்ணச் சிகரம்
வழுவுற்றுக்
கீழ்த்தலத்திற்
கண்ணில் பொழிந்த
கடலினிடை

வீழ்ந்தனனால்
ஒண்ணுற்ற காஞ்சி
உமையவள்கோட்
டத்தினின்றுந்
தண்ணுற்ற நேமித்
தடத்திடையே
வீழ்பவர்போல்.*

(* இங்கு காஞ்சி
காமாட்சி ஆலயத்தின்
மேல் மாடியிலிருந்து
சக்கர தீர்த்தம் என்னும்
உலகாணித்
தீர்த்தத்தில் தலை
கீழா-
கவும் ஆமாறு
விழுவதை
உவமையாகக்

குறிப்பதாகும். இச்-
செயலைக் 'கருமாறிப்
பாய்தல்' என்பர். இது
இந்நூலாசிரியர்
காலத்து நடந்து
வந்தமையால்
இதனை உவமை
காட்டினார்.

ஆயினும் தற்போது
இந்நிகழ்ச்சி நிகழும்
வழக்கம் இல்லை;

இக்-

காலத்தில், காஞ்சி
காமாட்சி ஆலயத்தின்
அடிமைகளான
பெண்களை
'கருமாறிப் பாய்பவர்'

2387 மங்கு லெனவீழ்ந்து
 மறிந்து நிலமிசையே
 அங்கை புடைத்திட்
 டலமந்து
 தொல்வலியுந்
 துங்க விறலும் நலனுந்
 தொலைவெய்தப்
 பொங்கு
 துயர்க்கடலின்
 மூழ்கிப்
 புலம்புறுவான்.

2388 என்னையோ என்றன்
 இளவலோ தாரகற்கு
 முன்னையோ சிங்க
 முகத்தவோ
 தானவர்கள்

அன்னையோ என்ன
அருள்புரியும்
ஆண்டகையோ
உன்னையோ தூதர்
விளிந்தனையென்
றோதியதே.

466

2389 அன்று மகவான்
முதலாம் அமரர்தமை
வென்று தமிழேற்கு
விசயந்
தனையளித்தாய்
இன்று சமரியில்
இளம்பா
லகன்ஒருவன்
கொன்றனனோ
உன்னுயிரைக்
கூற்றுவனுங்

2390 உண்டுபோர் என்னின்
உளங்களிக்கும்
உன்னுயிரைக்
கொண்டுபோ
னான்இன்று
கூற்றென
வேகேட்கில்
தண்டுழாய் மாலுஞ்
சதுர்முகனும்
இந்திரனும்
பண்டுபோல் தத்தம்
பதியாளப் போகாரோ. 468

2391 பொன்னை
நிலந்தன்னைப்
புதல்வர்களை
மங்கையரைப்

பின்னை
யுளபொருளை
யெல்லாம் பெறலாம்
என்னை யுடைய
இளையோனே
இப்பிறப்பில்
உன்னை
இனிப்பெறுவ
துண்டோ
உரையாயே.

469

2392 அண்டார் தமக்கோர்
அரியே அரிமுகனே
விண்டான்
அடைந்தாய் எனவே
விளம்புகின்றார்
தண்டார் அகலத்துத்

தாரகனை மக்களுடன்
கண்டாயோ யானிங்
குறுதுயரங்
காணாதாய்.

470

2393 உண்டிக் கடனும்*

ஒருவயிற்றோர்
செய்கடனும்
எண்டிக்கும்
போற்றியிட
இன்றுகழத் தேகினைநீ
அண்டத் தவரை
அலைத்துவரும்
உன்திறலைக்
கண்டுற் றிடவே
கடனற்றேன் தீயேனே.
(* உண்டிக்கடன் -
செஞ்சோற்றுக்கடன்.)

2394 உற்ற துணைநீ
 யென்னுயிர்நீ
 உணர்ச்சியும்நீ
 சுற்றமும்நீ தாதையும்நீ
 என்னிளைய
 தோன்றலும்நீ
 நற்றவமும் நீயென்று
 நான்நினைந்தேன்
 நீயதனைச்
 சற்றும் நினையாமல்
 தனித்திருக்கக்
 கற்றாயோ.

2395 பொற்றைக் கயலிருந்த
 பூட்கைமுகன்
 துஞ்சியபின்

ஒற்றைப் புயம்போய்
உளந்தளர்ந்து
வைகினன்யான்
இற்றைப் பகல்நீ
இறந்தாய் அரிமுகனே
மற்றைப் புயமும்
இழந்தேன்
வறியேனே.

473

2396 என்னத் தனதண்டம்
எங்குஞ்
செலவிடுபடத்
தன்னத் தனியோன்
அரற்றுமொழி
தாங்களோ
நன்னத் தவனும்
நளினத் தினிலுதித்த
அன்னத் தவனும்

மகத்தவனும்
ஆர்த்தனரே.

474

2397 இத்தன்மை மன்னன்
இரங்கித்
தெளுந்தெழுந்தே
உத்துங்க மிக்க
ஒருதன் தவிசேறி
நித்தன் குமரனுடன்
நேர்போய்ச்
சமாஈஇயற்றச்
சித்தந் தனிலே
நினைந்துசினஞ்
செய்தனனே.

475

ஆகத் திருவித்தம் - 2397

This file was last revised on 14
February 2008